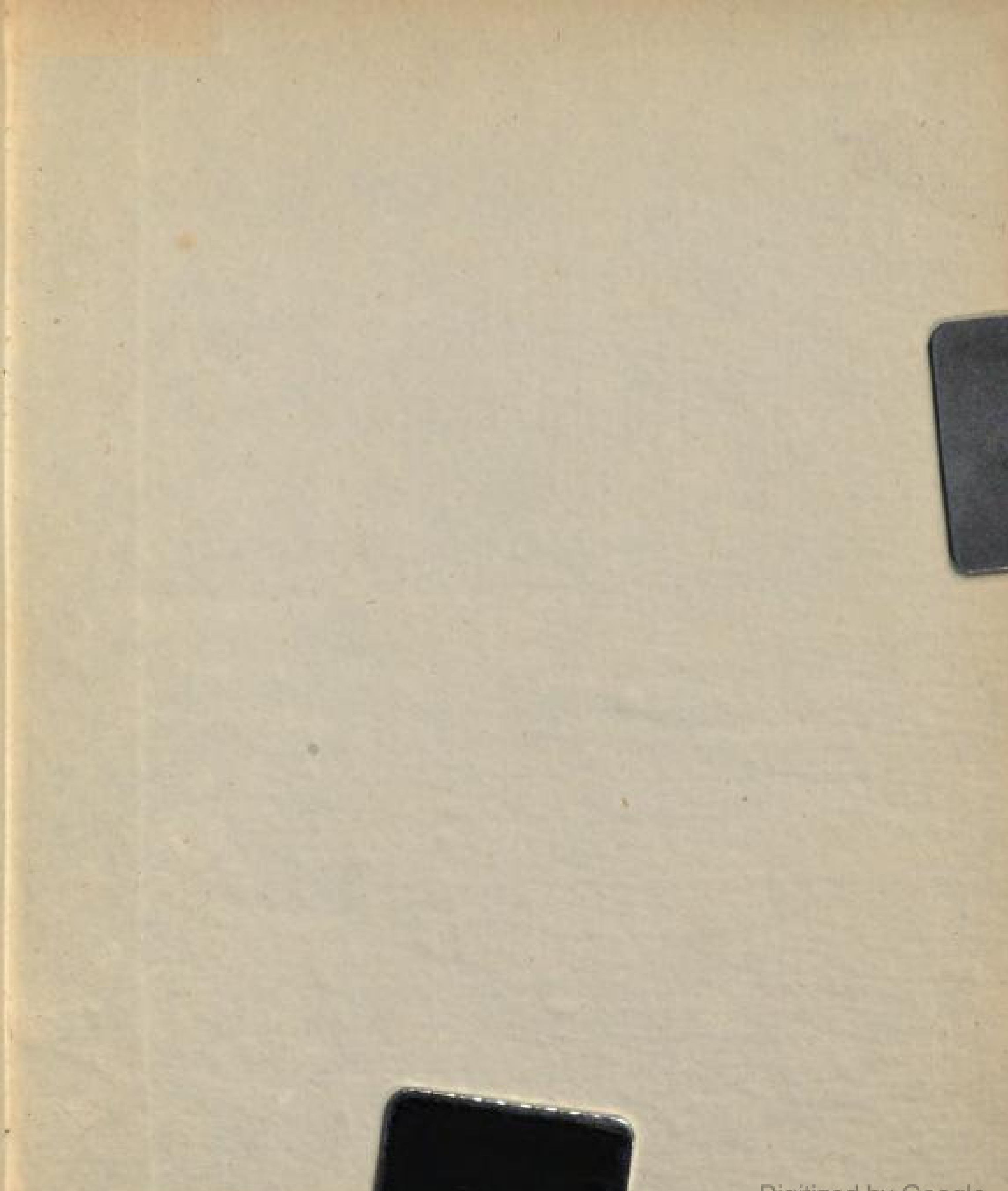

תיקוני שבת

שלום המלאכי קודם יאמר לו שבתא קדישא כסדרא שעשה
הר"ה כמהר"ר יצחק לוריא אשכנזי ז"ל · ונוסף על
דבריו סדר מוצאי שבת ותיק"ן ליל' השבועו' וליל
הושענא רבה י"ב לש יחודין תמים מאירים
לארץ ולדרים עלי' מאורי נוגה וסביבו ל'
ברבים מלאכת הקוד' כמהר"ר
יהוד' בן הגאון מהר"ר דוד
הכהן ז"ל ס"ט אשכנזי
מתושבי עיר
פוזן יע"א ·

פה קראקא

בדפוס על ידי פועלים אשר עושים בדפוס לבית הזקן יצחק בן
החבר ר' אהרן ז"ל משפחת פרוסטיץ

הקדמה

ויתעלה יה' הבורא יתברך ה' הדרו ושמו ה' השמים ונגל ה' הארץ וכל בלבבות הרואים את כבוד אמרי נועם פניו
פניו נורא הספר הלז לעלות במעלות הנדלות עוקבי אורות מאורות הגדולים אשר נתון לירא' העומדים על
הקורא ועל העבודה עבודת הקודש על הכונה הבא אחר הגלל הרב הוא שמעתי אשר נבחר יושבי על הכן כולו
ודע אשר כי רצה ראיתי וזכיתי על לבי את רוחי בקרבי כאשר יקר בעיני הרפי פי ולבי שיש לאור בהכנת הקנו'
כי זה כל אדם נעתי בלבבותי כי אותי יודע פילגו אלהו עברו לכן ברדפי כל תלוה ויבא כלאם תקו' והמבינים
על עקומי ותוכיבו כי שכל חכמים ואין דעת להם כי כי כתר הבוער נבער אבי ידעת וכמה הוכל זו בספ' לחוו'
בנועם יי' ולבקר בהיכלו כולו קבא והשיב לבי ברעיוני מה לך כדרם ועד מתי תגלגל הסבב מתי יקים שמשכן קו'
ובקוב כספר החיים לשמו אלהים חיים על ידי עתיקי יסדו לב ולך א בעלה ראה דרכיו והכם תכין בקין לקחם.
: פני הסרה בעיר שבת ויאכל בעבת עבודה לא הצולעים : ואקיים כל ואסובבה בעיר ברחובות ובשווקים בתי
הבתים האלהים לבקש לי עבוה אשר ייטיב לי ולהיות עשיב בהם להשעין בה בעלמא דין ובעלמא דאתי ולגלגל את
הבותי כי מעודי היה כל חפקי ותאותי ועמלי לזכות את הרבים רבי הבלך עלון עלבי רבבן ולהריק ענני ולהכבם
לפני ולבבים עמיותי שלא כדת · ולמה פנים עדרך החכמים אלעים וכן רבים כיוכבים בשפילותם להושיע
ולהשפיע עליהם לו לאתם יום ליום אשר יביעו יכביעו בהם מוקקה וקיקה יד קין גמשי שני ערוני הבנת' ועל
אורות הכמתם העמומה על עם נבה נעלה : וכיה כל נעלה לפי עמידות הבונית הומה לבעיני דעות לשתיון
עשקם עים חיים בנקים כין יבין תבל ועליה וכוה יבוא בריפ. להבין אמרי בינה. ואת היקה כוכב כב בב דלמוב'
לכל איש אשר כשלו ואלה לבו בקרבו בקריב קדושים לזכר · אמרי ספר כתוב בספר לשמיר אחריו בירבה : על
בן בהם פקעה רוחי בקרבי כי לא אלבי ובעורתי הכבי לעבודת יי' בגבורים לקיבה אל המלאכה מלאכת הקודש
באשר קקוכה ומלאכה עיכיהם ולהכלית את העמים עם קדוש ישראל את יסיו ומוכו על החיבור החיבר חבר
הטעם וניף להיותם אמים ורעים בכילולה באשרוכית שבת עלבתו · כ"כ החיבור הקדוש הבקרא בשם כל חי הקנן
שבת שם שם לו חק ומשפט לעבת עלבתא קדר הבמות ורבי' כא כ"ת כי הקרה ואלה יי' ל' די תגדולי שילם וראשם
עניני השמים · שמובי שמוכי הכמות וסודות אשר לסף בא הבינן דים אלקים עוקצת על פני השמים יבולי נסרי בחלו
שים רוח חכמה ובינה רוח דעת ויראת יי' קיום אורו עומד ביביני איש האלקי שמו נודע בשערים מרבקו' יושב
השבת קתכמוני ראש המבכרים דברי אלקים חיים אבן הראשה לבם ולקבלם ולמסורת · בונגא דנבורא בהונא
עניני עריא אור נש ועבוקנית רועה ישראל כמה"ר יצחק לוריא אשכנזי זל כ"ש · אשר ידינו כי בכו וכבשי איתם
ניפה עם שם ידיו רב לו אלעים וכן רבים יען כי תקנתו ונבורתו כלא לשמוע אין קץ · רוחכי וכבשי ימינכים
לזה כבסף נריך דברים עתיקים כלקטם כי לבו קו לקו המקובלים ראשונים אבי בהם ולהדריכם כולם ישרים
לענין · לכן אמר גם אתה בבבי יי' מורי הבנת והלמדים מודי ארץ רבים על טור אמנהם ואל עקום בזר בקיאת'
אמו ומין כי דבריו הם דברי אלקים חיים עתיק יתיב לעיני כרואים המשכילים והמזכירים בזוהר הרקיע כי כיום
עליו מי עבודות שפע שבע רצון · המשכה לשון רבה בחכמה ובדעת מידעת ולא יכל האדון ליקים ביום לור
הכופלת נוקתו עידת לעד בוסף כל קבל רבא הופעת ענים ורב אשר יגע תמכו ללדב עם רבבו הנור ק לבם
אל אמונו ברורות בברור החיים לפני אשר יפקד על לאקותיו אידי שבת בשבתו זה הבוכן אשר עליו לבם לבירים
ומזון לירא' יי' ולחושבי שמו כי כל אבקם את יי' ישבח הכל טוב · בכל ישביבו לעשר · אלאת ניצו ונבסבתי כי
בולאי יש שכר לכל עושיהם בקבוצת בשבים כאשר קבוצת עיניהם במישרים · כי הם יבאלו לאורבי ים עולמו' עין
לא ראתה · ועתה כי יקרה יי' עקרם שבור יקדום ספר הבמעד ולא כנים באתי לפני · גדולים לם שרים רבים
ומבכרים אשר עלעילי בבי ישראל העם ובראשם בדיקים יושבים · ועטריקיהם נראשיהם בחכמים הפלאים לכפי
שמם אשר יושבים ראשיהם בהיכל המלך עליו על עולם עיר נאם בישראל ק"ק קרקא יע"א : ויבי לוני אל היכלי
עיר קיהם וירוני ואמרו לי בני · יתמיך דבריו לבך רט ושמע שמו והבלה במלאכה הקדש בשבין הכבלה לבבו
הכל לא כבודו הכביעות אשר נכונים הם במאמרות · בהכי לא יעלו לרצון כי אם על אלין עלבי' אלון עלבי רבבן
אחר כלור שנים כמשכה והכבגע לשם כי לא כל אדם זוכה עליהם : ובכן נתרה תי' לשכוקשם כי רק תי' אשר
ידעי כי לשם שמים בקבונתי ובונתם רביה לפני שומן שמים לרוש · ובין שבצ"א עלי בעלי הסידם וקלם

ועורש

תיקון שבת מלכתא

עזרת השם על עבודתו עם רוכב שמים כאל בלשון יקר למען יגבר שמו וגם לבנותי לטובה שהבאתיו אל הדפוס ונכלתי עלי ברכה ערוכה על ידי טרחתי ואף כי אשרי אותי פי כותבים עבור לעבודת השם : אלה הן דברי ירא ושר' הם של אנשים כלם שנגבר היקם על מלאכת שמים לשוב לו לאור תהלות הכתם : והכרע אלה קומי ארנם ולמתחזקים קורא השם עלות אל הדרך יקרת ויהר טוהר ע כי עבי ק' רב כקטן כגדול ידין אותי לכף זכות ויכונו ימים אשר בהם הפנים ועלינו לבקיעות ויהנו בקרבנו בביאת גואלנו לבנות מקדשנו ולקיים בנו מקרא שכתוב ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים כה עתיד הקב"ה הקטן הבריא כהרגע לגבור כלב וכהנה לכל אשר יכנה בשם ישראל ולפרקי ולברך בשמו כבה ולא בחברה כישיבו וכחייו ובחיי כל ישראל כולם אמן כן יהי רצון אהיה האל הכולם עוזר הברית והחסד לעולם הוא עוזר ועושה להבטח עליו והוא יעשה : הקטן ולא שום יהודה בן הר' דוד הכהן ז"ל ק"ס מתושבי עיר בודין יע"א :

תקון שבת מלכתא

ידוע ומפורסם הוא לכל רואי השמש אשר קראו בירלא יו' רוח חכמה ובינה ידעת שמעלת יום השבת קודש היא שכוללת שלמות כל ימי קניות ימי השבוע השמשות והכוונות חיים לעולם. וכולם מתברכים על ידו. שהיא עיקר דרכים מקודש קדשים לכל הקיום כמו כבוד כטעם יתו"ם כהרקת שמע עשבת שבתון מקור החיים עולם הכמות והשנגולר בס' הזוהר פ' יתרו עמוד קכ"ו. על כן תקינו אשר דיברו חכמינו ז"ל כמ' באם תרל"ק ין השיר תוקעים שמקדם שהי מקימות וכו' וכם כנגד אלו מ' שם ימי החול. לשבר כבם הקל' חוץ ומשרא אשר שהם שולטים בו' ימי השבוע : והיה מכוון נ"כ כלומר השבה תק' עית כמ"פר למתק הג' דינים הקשים שהם אלהים בגילוי כ' ידין שעולם שלם עולות והוא כנגד הש"ל עומר וש"ך כמם שי שבילם השכין אלהים. יו"ר כנגד אלהים שהם עולם מרובעת שעולה מאתים לביטרים לם כן עם יקרין לו לאדם ככל עמלו שיעמול תחת השמש ואין לו בבולעי אלא עם שהוא מקדם ומורם עשבייני השבת ומתדבק בעולם הבא לבן יבין שמו על לבו לשמור להמקדש ולהקדם כן יום' כל עת שהוא כאמרי בערב שבת לכבוד שבת. אלבתו ויפתים עבתו עתפייבי שמוער שבל עתם וכם מגד הקליפות ומסיר אשר תכף יעיר אחר חנות ערב שבת שעתה לה לשמעון כנונות קדושת שב' שלבתה ככל העולמ"ות וכל השערים של מעלה נלם עליו ונלם תחת ת עומדים להמתם. הבא לשמור מפייסין לו שלטמתו כמבואר בס"ס בכמה מקומות אין מספר. בכלל כן כל אדם אשר בשמו בלאו יבין עצמו לקבל כמם רוח כמשם כמו שהוא מקדם עצמו שלמטה: מקדשים אותו למעלה מישפיעו לו כמשם שאמרם נודע ביום רבינו שקבעו עם כרית בבבם לבשם והוא שתח הק"ק לבשו נ' אה"כ ברוח ומתדרגה לשלטנה עכרות לשכשום שלמטה למעלה כי עולם שיכב ארנם ודלפי ש' ע כהסימתם. וזהו שלמים דקדימו לבשם כם ער"ע וזהו סוד סוד ער"ע ועשה טוב. כי נפ"ש בת"ק נ"ס ס"כ ושם"ן בא"ק ש"כ סלף עלך רע עבה אמן. ויום חמשה הכבה לרוח אז ישלו הכבה לטהרה כי רו"ח כנו טל"ר ולם עשה עשה. אשר עשה ולרד פים אלי נס עליון ותחתון. זרד בנל רוח חיים הפני הכבה לבנים ובין שהלשה ימים הללו"ים הכבה לאלו שלשה דברים כמם רוח כמשם שהם מקוברים ואשוו ים בברור כח"ים כמם כמעשה רוח כדיבור וכמשם במחשבה וכבגדים נ' דברים מוקבלות רקים כנגד המעשה שהוא כנגד הכבם. ושיר ושבח קבלת שבת כנגד הדיבור שהוא כנגד שלם הרוח ועונם של ת"ש בלילי שבתות. ולם שהוא רלם הנ' דברים שארז"ל משה שלמן ומגורים. וגם בעיקר הוא במחשבה כידוע לרז"ל וכמ"ש בכמה מקומות שהוא כנגד חלק הכשמה : וזהו ס"ד כר שלם; אשר ר"ת שמן תורק שמך על כן עלמות עלו נכות ותקונות אחכרך. ולם אלה אלה יעשה לו יוכה לגם שארז"ל כי השומר שבת כהלכתו אפילו קיים כל התורה כולה וכן עולה ר"ת ופ"ת על כנם כוח בשמה תרו"ג שיזכה בקיום מצות ותיקוני שבת להלכתם שעלבה הרלשה הם טוב שהוא רקמים נאורים שעולה ר"ת של כשם רוח ושמה שלם עלות במכוין הם שוים בלא בם : נאם ק"ק פיים שא"ן נדר יסבנו כחם ויפול בשקת וו שענו לו כלפך עקילבי הקשרי רחאבה לשיכון שבר' פוק ובן ק"ק

וכן ר״ת גל שהם רוח נשמה קול סח״ס כדכתיב כי שק״ם של מות כיצד ואותיות הלמנצפ״ך עולים ששים וכ״ו
וקבוצו ושם מ״ב לרגליך עד׳ רגליו׳ דבר אוכ׳ וכו׳ ואף ח״ו כרת מפריד אליך ברכ״ן ר״ת כפם רו״ניך כ״ב מ׳ מי
סכול ברכן מפריד אליך שלא יושפע עליו כמה רוח נשמה על לוחי הניך שבניך: על כן אחר חצות ערב שבת כל
לטהר עצמו לפתוח בתרק ע״ד הזלחייב אדם לטהר עצמו כר״גל לבטר ולגדות סטר׳ אח״ר שסולו ערוגו בפנ׳
עצלמי רגל סור וקמור ויקויים בו בכבר יעברו כר״גל שם בשמחה בו לפוח עיכן ובכן לטובה רב״כי ועכ״ם
בערב שבת שבול קודם קרשים וסורה לבל הקדושה׳ ואם המצא ימצא אי שיוכל לטבול אריזה מטובה ומהולל
ברוב פתוסכחות כי אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא · ויהיה אכוב למטה ובחמד למעלה כמכתב
שבמוג בארץ הקדושה ארץ ישראל עוד היום שטובלים בכל ערב שבת כי שם שער השמים ומקבלים עליהם אלקו׳
קודם כמו שמבולר בתיקוני המסוכה וע״ש ואחרי כן יאמר ע׳ בעקידה שראשה לפניה ויקבל עליו דין ארבע
מיתות ב״ד שהם עם דר ם כהלכת׳ לפי הכנס שהנם כשפל כלומי׳ שבולו כאשר קראה לפניך׳ ויאמר בכוונה
שלב ובדמעו׳ אליהם יהי רצון מלפניך יי׳ אלהי ואלהי אבותי אם פגמתי בלות ראשונ׳ של שמך הגדול הגבור והנור׳
או בשאר אותיות התלויות בו: והתחייבתי לפני כסא כבודך סקילה או דינו ותולדותיה כיוצא בו מעמוד לפניך
זכות צדקת אברהם אבינו ידידך בעבור כבוד שמך ותטהר אותי בטבילה זו כ׳ גופי בעולם הזה ור אי ונשמתי
למעלה כבכר ליבור וכרימי כאלו שהלכתי ב׳ קומות ושקלתי בתורה ובהלכה במצות ב״ד הגדול שבירושלים על
דבר כבוד שמך ואתה ברחמיך הרבים תשוב ותיחד ב׳ אותיות ראשונות של ב׳ שמותיך היקרים הלא אהיה אדנ״י
ושם קדשך במלוי ד׳ יודין שבול שם של ע״ב ויאיר ברצונך בעולם האצילו׳ כ״ד המלך ואל יסי עונש: וכן ירמיאום
אם פגמתי בלות שניה של שמך הגדול הגבור והנורא או בשאר באותיות התלויות בו · והתחייבתי לפני כסא
כבודך שרפה או דינו ותולדותיה כיוצא בו מעמוד לפניך צדקת יצחק עקדך בעבור כבוד שמך ותטהר אותי
בטבילה זו גופי בעולם הזה ורוחי ונשמתי למעלה כבכר ליבור · וכרי כי כאלו כבדרו בכי מעי בתפילה דולק של
אבר וכסרקתי בתורה ובהלכה במצות ב״ד הגדול שבירושלים על דבר כבוד שמך ואתה ברחמיך הרבים תשוב
ותיחד ב׳ אותיות שניות של אלה שמותיך היקרים הלא אהיה אדנ״י ושם קדשך במלוי ג׳ יודין ואלף שבול שם
ס״ג · ויאיר ברצונך בעולם הבריאה כ״ד המלך ואל יסי עונש · וכן יהי רצון אם פגמתי בלות ג׳ של שמך
הגדול הגבור והנורא או בשאר אותיות התלויות בו והתחייבתי לפני כסא כבודך הרג או דינו ותולדותיה כיוצא
בו מעמוד לפניך צדקת יעקב תמיך בעבור כבוד שמך ותטהר אותי בטבילה זו גופי בעולם הזה ורוחי ונשמתי
למעלה כבכר ד׳בורי · וכרי כי כאלו סיקו׳ לאשי כמייך והכרנתי בתורה ובהלכה במצות ב״ד הגדול שבירושלים על
דבר כבוד שמך · ואתה ברחמיך הרבים תשוב ותיחד ג׳ אותיות שלישיות של ג׳ שמותיך היקרים הלא אהיה אדנ״י
ושם קדשך במלוי אלפין שבול שם מ״ה · ויאיר ברצונך בעולם היצירה כ״ד המלך ואל יסי עונש · וכן יהי רצון
מלפניך יי׳ אם פגמתי באות ד׳ של שמך הגדול הגבור והנורא או בשאר אותיות התלויות בו והתחייבתי
לפני כסא כבודך חנק או דינו ותולדותי׳ כיוצא בו מעמוד לפניך כבו׳ שמך ותטהר אותי בטבילה זו גופי בעולם הזה
ורוחי ונשמתי למעלה כבכר ד׳בורי · וכרי כי כאלו כשקעתי בזבל ובם דר קשה לתוך רבה והחנקתי בתורה ובהלכ׳
במצות ב״ד הגדול שבירושלים על דבר כבוד שמך: ואתה ברחמיך הרבים תשוב ותיחד ג׳ אותיות אחרונות של ג׳
שמותיך היקרים הלא אהיה אד״נ ושם קדשך במלוי ההין שבול שם ב״ן: ויאי׳ ברצונך בעולם העשיה כ״ד המלך
ואל יסי עונש · יי׳ שמעה יי׳ סלחה יי׳ הקשיבה ועשה ואל תאחר וגו׳ ויכוין בר״ת של שמעה סריפה ושל סלחה
אין לה ושל הקשיבה הרג · ושל׳ ועשה ואחר ל׳ מיתות ב״ד: ואחר תקום וירחם ציון כי עת לחננה כי בא
מועד · ויאמר שיר של פגעים כבכר בסדר אחרא וגם שיר ושבח של ר׳ נחוניא בן הקנה וזהו · אנא בכח גדולת
ימינך תתיר צרורה קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא נא גבור דורשי יחודך כבבת שמרם
ברכם טהרם רחמי צדקתך תמיד גמלם חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך יחיד גאה לעמך
פנה זוכרי קדושתך שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות כבש״כ לו · וכשהולך צוה בתקון הפיס

ישאר

ויאמר פה כולוי וכפיניתנו כפיים לבחות עד נרוכו ילחום נ׳ פסוקים אלו מי אל כמוך וגו׳ ישוב ירחמנו וגו׳ תתן אמת
ליעקב וגו׳ וסרכי ה׳ אלך במשפט וגו׳ מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה : ויאמר כמה פעמי שעבר אותי את נפשי
מקרוץ עמוד לעשם כך ישרו מלאכי עליון מלאכי סרת את כפפי ורוחי ונפעתי לעצלם בכבר דיבור · וכמה
מלאכי מקדש את נפשי לעשם כך יקדשו מלאכי עליון מלאכי סרת כפפי ואת רוחי ונשמתי לעולם בכם׳ דיבור כמ׳
יי׳ הוא המלאכים וכמה אלהי צור כל העולמים כמבר מלו : ואם הוא בעל תשובה וכא לעשר את עצמו מערב שבת
אף כי בכל ימי השבוע תיקוני כן רק אין אדם יכול לעמוד עליו אמ״ עכ״פ בערב שבת מפול עת רצון תיקון שכ׳
מלכתא צריך לכלול ב׳ כ׳ טבילות ותיקון בעל תשובה עם תיקון וטבילת שבת מחדש שמעתי תרתי אם הוא בריא
ויכול לסבול טבול יד׳ טבילות לבלות על י״ד עיתים סהם להפך אותם לטובה ולהיות לו כח לעמוד בהיכל מלכו
של עולם כמ׳ ד ועתה יגדל נא כח יי׳ כאומן וכתיקון זה יהיו ממתקים אותם פיר עתים ס״ז · טבילה ראשונה סבת
קודש להעביר וזוהמת עונו · וב׳ אחרונות ליחד ב׳ אותיות ראשונות של הויה אהיה אדני כבוכרי לעיל כפי סדר הודו
וב׳ טבילות סכיות ל ב׳ אותיות שבו׳ · וכן לב׳ אחר טבילות כבנגד ב׳ אותיות שלפניו ובעיתים · וטבילה אחרונה׳ כא
ליחד ב׳ שמות כולם כאחד ויחדיו יהיו תמים על ראשו לחשפיע עליו רוח טהרה מעקור כל המקורו׳ · וכבר עבודה
כל אשר תקוני כתלי קפיכם במוד כונת הטבילה בתיקוני התשובה בת׳ כ׳ ובספר כפפי יונה בכתה קה יות אין
עספר ע״ש : אבל לעבי׳ ין תיקון שבת לבד אף כי יאמר הודוי כמו׳ · אינו צריך כי אם ב׳ טבילות · א׳ תועיל להעביר
וזוהמת עונו ונפרדת בטרם אחרה בפולעת כימי החול כי אין צריך בארץ פילגע עמנידתם הכ׳ הוא הסבה לקבל
תוספות מלבושי הנפש׳ ובטבילה זו יכוין כנ׳ עשות הכו׳ בכלל ונפ״ט׳ פעולים במכוין יב״ק ויכוין וביום קדשו
וזהו פוד ויעבר את עעבר יב״ק ויקחם ויעבירם את הכ״ל ויעבר את אשר לו כלומר בטבילה זו עם הכוונה מכו׳
שמכוון כמה יב״ק הפליט והעם ל עליו הקדושה ויפשט ממנו בגדי עשילי סטרא אחרא דימי החול ברוב רחמי של
שכו״ בר׳ חסד ״ לאלפים ר״ת כה״ל וכזה מעביר את כל הטומאות מסטרא דמסאבא אשר לו · כנ׳ הוא השבר העיקר
וכיון שבכונם בתיקונו ברחיצו ובטבילה לו כהוללת דמי וכעם׳ אדם כמ׳ מי בבלם אשי וזהו סוד וזהם בני בעולם׳
וטבילה עם הכולל בנ׳ הוא אדם כלומר בטבילה הראשונה מעביר ממנו זוהמת עונו הטיקה משלוח אותו כלמוד
וכעפם אדם כבולב דמי : ואחר כך בא הטבילה ישלבם בדרכו ולו הוא טהו׳ וקדוש מסטרא דמסאבא דברי׳ עליו
קודם וכפיו קם׳ זה מופל וכפטבילה בא לו רוח עמכבה בובלת ובורחת ועמתקר׳ וכן עולה טבילה עם הס׳ מ״נו׳
במכוין בועלם ולי׳ ויאמר אם״ב תפילה זו בפיה ספתותי פכה בעלמה פר״ם ספתיו ויהיו לו כבריים כל ברוח
שם הבה וכן עולה רוח ממהבה בני מ״ם וזהו סוד זמירות של תפילותיהם עד זמירות היו לי חיקיך · ויאמר ירצה פוש
מתחלה טבילה זו מטהרתי את גופי עם פיה ספתותי וכניון לבי לפניך מקובלת וכחשבת כאלו בהכתי בעמשו כל׳
המשתחויים במקדש וכהפיכת יורדם של בכבים בבני מ״מי שבבוצרי לפייסם אחרוב׳ אל שם השם : וכאו מכרנתי
במלכבת המיוחדת לפיתות העולות וכהקבל דמי בבל פרה כבפון וכרכה לפניך לפיום הוא מלפם העצם · וכאו
כפרקמי אבר אבר וכליל לאישים לריח ניחוח לפניך לפיום ה׳ ראשונה׳ וכאלו כבפקי אפר על מזבחך ששה׳ פכ׳
מרי הקרבן ובבר עלי דין מקילה במצות תרומה הדשן מכיל נגד הכפור לפיום אדיר של שם השבה · ואתם בחמיך
הרבים ירמיהו׳ מבוכות אהרם הכהן מוקדש ועזריה שהוציאנו לכהן ואם ׳וכיבול כן תקבלני את כתיבתי
מרפה לפני בפה כבולך · ואם מתי יכתי לפניך פרב ירמי׳ הוא מבוכות יצחק אבינו שבעקד לפניך כפה לשבת
ליהדב וכיבול · כן תקבלני עקרינה אם בתחייבתי לפניך ברה רהו׳ וחכון עקה · ואם בתחייבתי לפניך פכה ורצונו׳
תקבלני בזכות יעקב אבינו ע״ה שקבלת אותו עיד אליעזר בן עשו שבא לפניך לפתקו ולקטינו וכיבול · כן תקבלני
תיקון : ואם בתחייבתי לפניך תפילה · יהי רצון מלפניך יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו שתקבלני כמו שקבלת את
משה רבינו עליו השלום כמ״ש הכתוב עוד עמנו מקלוני ופיגולי · וכן כמו שקבלת את משה וישראל ואחן מכהם
עוג מלך הבשן לפניל עליהם וכיבולו כן תקבלני ברוב רחמיך הרבים וחסדיך הגדולים אם בתחייבתי לפניך
קה לא · ואל בא תביבני דקה שלפניך כי כפעסתי ברוב רחמיך ואין אחר אמן כן תתן של רחמי כי אם

תקון שבת מלכתא

בסוד תשובה וזהו הכ' יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישוב אל ה' וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח עי' שאה״ב את האבות ואהב את הבנים עי' שהרג את האבות יברך את הבנים עי' פנא עי' שלחה עי' שדר עי' סוד״ע עי' סוכר עי' מחכן עי' מטהר עי' סיפר עי' שכבל עי' אלמד עי' שאלם עי' פגפל עי' מספק עי' מעוד עי' ספדם עי' פנדק עי' מקדש עי' פרדס עי' משמר עי' מתקן את האבות ויתקן את הבנים מעתה ועד עולם א״ס · ובאמת הטעם לטבילת שבת הוא · כי ענין טומאת החול הוא כענין טומאת המת לב הטומאה ששם יאי הקול תפסר דאמלב' שאלה' דמות שכם לבר מענג"א קליפה כו' כנזכר לעיל וכשטובל"ס בערב שבת מלכתא מסתלק' יברתי' מעפו לואן כינוניות קליפו' קדוש שמלב' אשר שלטו עליו כימי החול · ועל כל פ' יש עי' שאין בו כח לעמוד כוס לא ישבע מהחלוקה אלוקי דרבנן ויעשה קידוש כריתת שבת ידיו ורגליו בחמין דנגעת ששם איזכה מי הבעלים שמקבל ממסר ונבור לפיכך עיוני חמין · ולא ועוד יתבאר טעם מים חמין עם עם שבת ב בספר הזוהר דשכוחה ע"ל בע"ם מניהם עם נשמו' ורמעי' הבהם 'כבע' באוקו מע' שודי מאולרל'ודעי' ח' (ועיין גם' בפרדס בערכי הכינויים בערך אלהות ותבין המלות) רחיצת פניו הוא כסיבת שהוא צלם אלהי' דיוקן של מעלה · וכל דבר שהוא יותר קדוש הוא יותר צריך לקבל טומאה וכל ימי השבוע ינאהו מוכך ונלאות אתנלמו לך אם כצלם אלהי' קהלך איש יעשה כלמור ועי"ד כי בפניו נחקק וכתבו שם הגדול שם של הקב"ה כידוע ויכוין בטהרת רחיצת פניו בשתי ידיו שרומזו' לדברים כעלמי' שבכל ימי השבוע צלם אלהים אשר ברצו בפניו מחסך חכמ' רוח שמלב' דפריא על שהוא דיוקנא כלמיר ועתה בטהרת רחיצת פניו בשתי ידיו · אמיר הרוח ההוא לכן צריך לטהר ולרחוץ פניו לטהר צלם אלק' כאמור · ורחיצת ידיו ורגליו יש רמז שקידוש ידים ורגלים שהכהן גדול שעושה עכו"ל · וכן הנהיגו ראשים לנו במסכת שבת פ' כל כתבי א"ר יהודה אמר רב כך היה מנהגו של ר' יהודה בר אלעאי ערב שבת מביאין לו עריב' מלאה חמין ורוחץ פניו וידיו ורגליו ומתעטף ויושב בסדינין המצויינים ודומה למלאך ה' צבאות · וכן בספר הזוהר פ' ויקהל כדעאל שבתא · אצטריכו לאכוון ממא קדישא לאסחאה גרמייהו משמושא דחולא · עד השתא הכין דכתולא רוחא אחרא אזלא ושטיא ושריא על עמא · וכדין כד נשבקת מן ההוא רוחא ולעלאה ברוחא אחרא קדישא עילאה ובעי לאסחאה גרמיה לאשראה עליה · ההוא רוחא עילאה קדישא כו' ע"כ · עכו"ל לפיכך במעשי החכמים שבגולים כאלו שלורות כשתים סוכרתי ביותר הכהנותים גרמיה הכם וקידוש ידים ורגלים : ולאחר טהרתו ילביש בגדים א' שלם אלה דהיינו מרתן טבילה רחיצה הבוכר ס יעשה לו ולא יבטל צריך להוסיף מחול אל הקדש ס כעסק לימוד שמו"ת שנים מקרא ואחד תרגום שס"ם רב יהודה עד אין אקר גלו פום הספק דיבור ופירוד והכוונ' כנוכה"ם במ"ת יחשוב שלום ומבו סוד · ויקרא אלדם שנים כאשר כיון שהוא קורא שמ"ת בקרא אדם כי עי' קריאת שמות הוא יכול כריבה הכשע יתירה כי זה כל אדם · ולזה שם אדם שעולה ושם אר מבל הכבויי' אים אבום כיכוא' בספר הזוהר בכמה מקומו' · ויכוין כי בקריאת שמו"ת יוסיף עליו רוח טהרה כמה יתירה שלמעלה מאלך קדישא כידוע ליודעי חן ומבואר ליודעי חן כי בערב שבת מנחה ואיך מתחיל לגבר בין כ"ג כ"ד קדושת שבת כלמו עד מוצאי שבת ויש לה' טעות עם הטעם מ' שמות יפו' אמר אל הק"דם כמבואר בספר הזוהר פ' ויקהל עמוד שבא' נס' חסד אל כל היום ומבו סוד ואת הגלי בארץ לקדשים דלא' שני' כרמזים בכפי"ק כל שלכים שלשים ולחד ובפקידים לטהרם ולזכות' וכה בלי ספק עין לא ראתה · ואח"כ אם יש לו פנאי ילמוד זוהר וספר ספר הקבלה וכדומ' · ויכוין בשם של מ"ם שהוא כמבוין אדם שהוא בתפארת ישראל כיוב' לו הדר סרקי' שהוא מדת יעקב תפארת ישר' למעלה והלבלביך כאלת ויעקב אבינו ויספוך ליודעו בו לבנו · קו לקו עד עת וזמן המנחה קטנה דהיינו קודם השבת שעה ומחצה : ויתפלל מנחה כדי לחבר שלוחה לגיות יחד בשבתה רבה ואמרו חכמים ז"ל מלאכה מן המנחה ולמעלה · בטעות כי בכל ימי החול אולם עץ הדעת טוב ורע טוב וה"ת : ורע הוא ס"ט וכשבת תתכבד העולם עי' טיל' הבריאה שכולה טוב וצלם ההיכלים אליה הם ונזכיר לכרוכי"ב נכול הקודש ולקבר כבל החול · ולאחר המנחה בכגיע קיר ס הכחות כולם עיר יזרו בל ה' בלים בחמירן' ואחרי ששם אשר היום ידעת אלק' כלבם כיחכמי התלמוד מאיס' אלו פוקים ויאמרו איש לרעהו לכו דודי כנס הכלה לקראת שבת מלכתא · ויזה לאל אשר כמלא · ויפתח פיו לשורר בקול

נעים

שבת מלכתא

נקיים בשבת וקבלת השבת בשיר וזמר לאל עליון ואומר כרבי יהודה בר אלעאי וכר' חנינא שהי' מתעטף וקאי בשבילא דמעלי
שבתא: ואמר בואו ונצא לקראת שבת מלכתא: וכר' ינאי שאמר בואי כלה בואי כלה בדעתו בשם שבת שלום כתבי
שהיה כל א' מהם מלובש בבגדים נאים לכבוד כמ"ש בתקוני זוהר לרמוז שבכל העולמות עולים אז וכתלים מן הבנין ראש
הבקרים ונשפעים משפע טובה שמחות ויוקרים בהם כבואת ישמחו השבת כבוד המלכה אליך יבואו עצמי הלבבין
כל מעל' כל א' ונ' כפי יכולתו והשגתו' די יקלב' ובבגדי לבן עם הכולל עולי' בגי' ד' הויות לרמוז על ד' עולמו' שבכל
עולם יש בו הויה כמ"ש לולי מיוחד כידוע וכולם מאירים ונעשה עיניים עליון כיון שמקדש עצמו למטה מקדשין אותו
למעלה עדה כנגד עדה ולו מעבי' עמהו הקליפו' רוח משחה וכן עולה משחה כעבין דק' שבגדי לבן הם מעבירי'
רוח משחה דשלטו בימי החול והוא סוד הק"בה על"ק ל"ק עם הצדיקים כיוצא השבת ב"א נצוח כלו בלא' וזהו סוד
בכל עת יהיו בגדיך לבנים ר"ל כיון שזכית בזה טבילות שבו' אלף גם בזה עיקרים כתהפכו לטובה שהקטיגורים
נעשים סניגורים ויהיו כל הב"ח עיקרים לטובה לכן בכל עת אמת' ועולם שכולם אז קראם סיפין בגדיך לבני'
ואז בלי ספק שמן המשחה קודש מלמעלה אל ראשך לא יחסר: ואם לא באפשרו' השגת הבריות שיהיה עול הגלות
שבעוונותינו שהיו לעשר ואין לאל ידינו לעשות ברכונו או יכ"ל להיות עשיר גומי' חוץ מן השו"ר והשל"ום וזהו סוד
כלי מחזר אלים הוא אלא שלום שאלו ב' גוונים רומזים לקליפו' שמסכסכה עלי' כ' מתלבשת בה' בימי החול ופושט'
אותם בשבת ולובשת בגדי קודש זהב רקמה נמירי' כידוע ליודעי חן ומי' של אדם וסתור א"ש וזהו סוד לא תבערו
אש בכל מושבותיכם וס"ד כמ"ש וי' בשבת מי שאינו כוחו א"ו ויש יכולת בידו · יבשל בבי קנה א"ם ומנבלה קינים·
אבל מי שאין לו או הכבדות לא ינהג וכו' ועשה מיום שיבוא או יבקש אותם שיטב או יהפוך אותם או ישאל אותם:
וילבו או יחדו כולם כאחד עם אחד מי כעמך ישראל בשמחה ובטוב לבב לקראת שבת לכבוד ה' העליונה וס'
בקדושתם בשיר כמו בגיר לאחיך כי הוא' בן שהי הגאון הוא יושב אהלים והלכה דונאל דוציר כי הפה כמוציר
כולה כמכוין "עם כמכוין אלם ז' דכם' וכו' א' · וזהו סוד ושלה יעק"ב ויקרא לר"חל ולל"אה השדה אל נה"כו לא
הקל תפוחין קדישין · וכמו שדרך העולם · אם בא לו שבשבים כאשר לו כאשר כי לא ראהו וקן רב בודאי יבא לקראתו
ומקבלו באהבה וכן כדרך המובנים לילך לקראת החתן וכלה ועכ"ש מסולכים לקראת שבי עלך כן להקבילו על אח'
כמה וכמה שראוי לילך לקראת שבת מלכתא מטרוניתא קדישא לזיווגא עם בעלה ת"פארת ישראל ו' שביעית
שמולפות יש בו מנים שהולכים לחוץ לעיר כמו שהיו עושים בזמן הקדמוני' ה' ואמוראים וכמו שנוהגי'
עוד היום בארץ הקדושה כלו' שהולכים כמה רב חוץ לעיר לקראת שבת מלכתא וזהו סוד הק"ל תפוחים שמשבחים
בק' שקל תפוחים ובק' שדה" וכל א' ונ' כפי השגתו · וזהו סוד וקבלה אליו כיונה לבית ערב וס ערב שבת · יונה וו
שהיונה כדכתיב בה ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה אבל מאלו שבתית דמתלא לסוזכן · ויונה עם הכולל עולה
כמני' ן וש"ד וכיון שהשכינה בא עם קבלת שבת בלעור לו כל העולמות משפיעים וס"ד עליון עד עולם
השפל ואז הכרתים ומסולקים כל הקליפות שהכוכים ונקראים וי"נה פותה · ורבה ה' ו"כם דאלפין כל ימי החול:
ו שם קן הב קות שאין להם הכבה שכם שיבו' קיבוכו' משגלות ושכך וכלות ואין לאל ידם לבאת החוצה או הולכים
לבתי כנסיות ובתי מדרשות ומקבלי' עם שבת מלכתא וכהם יתעלה שמו בריקי ו רמחה ליבא בבי עקבל כולם
כאחד ו' לבי עושו כלה אלו ואלו דברי אלהים חיים מלך עולם מלכותו בכל עשה · רק שיכוין בכל עקים שהוא
בשמחה ויקדום "שבת "כלה "מ' כת כפי כחו ן כוונתו וזהו סוד לקרא כלם בשם וי"לעבדו שכם אחד · שכם ר"ת
שבת כלה מלכתא: וזהו סוד ונתתי לך שכם אחד על אחיך: על כל שכים איך שיביה אם לו לאפשר ברוב עם הדרת
מלך באיזה סיבה יתכבן המכבת: יעשה כל א' כפי הכל עידו בביתו או בב"ת מדרשו כי זה כל אדם ועי"שברת
בערב שבת לכבוד שבת מלכתא סיזווג עם בעלה תפארת · ישראל ישבל בשבת שב"ת ר"ת "שכרו "כיונו "כזן
בשמים יקירה כלאי"ר · ואז הקבלה נרכה לכוין כיקר סלת ובי' מזו והכנומית בקול כלה בשירות ותשבחות
באהבה ובשדום ובריעות לליכת · וזהו מז"מור שיר ליום השבת: כי הא דר"ישל בפרק אלף כלומר שירה בעולם
קוד וזכה ואומרה לעולם הבא ועכ"ש בשיר וקול זמרה לכבוד שבת כלה מלכתא בלו כל הקליפות נכרתו' וטם לקו

תקון שבת מלכתא

ומתחילין ואומרים אלו ששה מזמורים קודם כל • וכל מזמור ומזמור כנגד יום א׳ מימי החול : ויכוין כי בכל מזמור
לכל יום ביומו הוא כורת ומבדל קליפה א׳ שבלטו ונכרת בלותו היום כנגד ר״ת פסוקים שבמזמור : ואלו הן

מזמור צה לכו נרננה ליי׳ נריעה לצור ישענו : נקדמה פניו בתודה •
בזמרות נריעה לו : כי אל גדול יי׳ ומלך גדול על כל אלהים : אשר בידו
מחקרי ארץ ותועפות הרים לו : אשר לו הים והוא עשהו • ויבשת ידיו
יצרו : באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יי׳ עושנו : כי הוא אלהינו
ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם בקולו תשמעו : אל תקשו לבבכם
כמריבה כיום מסה במדבר : אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי :
ארבעים שנה אקוט בדור ואומר עם תועי לבב הם והם לא ידעו דרכי :
אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי : צו שירו ליי׳ שיר
חדש שירו ליי׳ כל הארץ : שירו ליי׳ ברכו שמו בשרו מיום ליום ישועתו
ספרו בגוים את כבודו בכל העמים נפלאותיו : כי גדול יי׳ ומהלל מאד
נורא הוא על כל אלהים : כי כל אלהי העמים אלילים ויי׳ שמים עשה :
הוד והדר לפניו עוז ותפארת במקדשו : הבו ליי׳ משפחות עמים הבו ליי׳
כבוד ועוז : הבו ליי׳ כבוד שמו שאו מנחה ובואו לחצרותיו : השתחוו ליי׳
בהדרת קדש • חילו מלפניו כל הארץ : אמרו בגוים יי׳ מלך אף תכון תבל
בל תמוט ידין עמים במישרים : ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים
ומלואו : יעלוז שדי וכל אשר בו אז ירננו כל עצי יער : לפני יי׳ כי בא כי
בא לשפוט הארץ ישפוט תבל בצדק ועמים באמונתו : צז יי׳ מלך
תגל הארץ ישמחו איים רבים : ענן וערפל סביביו צדק ומשפט מכון כסאו
: אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו : האירו ברקיו תבל ראתה ותחל
הארץ : הרים כדונג נמסו מלפני יי׳ מלפני אדון כל הארץ : הגידו
השמים צדקו וראו כל העמים כבודו יבושו כל עובדי פסל המתהללים
באלילים

תקון שבת מלכתא

באלילים השתחוו לו כל אלהים: שמעה ותשמח ציון ותגלנה בנות יהודה
למען משפטיך יי: כי אתה יי עליון על כל הארץ מאד נעלית על כל
אלהים: אוהבי יי שנאו רע שומר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילם:
אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה: שמחו צדיקים ביי והודו לזכר
קדשו: צח מזמור שירו ליי שיר חדש כי נפלאות עשה
הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו: הודיע יי ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו
: זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו:
הריעו ליי כל הארץ פצחו ורננו וזמרו: זמרו ליי בכנור בכנור וקול
זמרה: בחצצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יי: ירעם הים ומלואו
תבל וישבי בה: נהרות ימחאו כף יחד הרים ירננו: לפני יי כי בא לשפוט
הארץ ישפוט תבל בצדק ועמים במישרים: צט יי מלך ירגזו עמים
יושב כרובים תנוט הארץ: יי בציון גדול ורם הוא על כל העמים. יודו שמך
גדול ונורא קדוש הוא: ועוז מלך משפט אהב אתה כוננת מישרים משפט
וצדקה ביעקב אתה עשית: רוממו יי אלהינו והשתחוו להדום רגליו קדוש
הוא: משה ואהרן בכהניו ושמואל בקוראי שמו: קוראים אל יי והוא
יענם: בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו עדותיו וחוק נתן למו: יי אלהינו אתה
עניתם אל נושא היית להם ונוקם על עלילותם: רוממו יי אלהינו
והשתחוו להר קדשו: כי קדוש יי אלהינו: כט
מזמור לדוד הבו ליי בני אלים הבו ליי כבוד ועוז: הבו ליי כבוד שמו
השתחוו ליי בהדרת קדש: קול יי על המים אל הכבוד הרעים: יי על מים
רבים: קול יי בכח קול יי בהדר: קול יי שובר ארזים וישבר יי את ארזי
הלבנון: וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים: קול יי חוצב
להבות אש: קול יי יחיל מדבר יחיל יי מדבר קדש: קול יי יחולל אילות

תקון שבת מלכתא

וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד׃ יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם׃ יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃

ואח"כ יאמר תפלת ר' נחוניא בן הקנה המכוונת למעלה אנא בכח גדולת ימינך כו': הנה ר"ת כל פסוקי מזמורים אלו עולים בחשבון כש"ה וסיה. ואר"ת הש"ם קיק אם בעל כש"ם הוא בכ"מם ברכה ירושן והיה לו להשיב כמ"ה המשר בידו כמו כל מי שיבין קריאת מזמורים אלו וזהו סוד אשר יקרא לו כל"ם כמה חיה. ויקוים בו פודה יי' נפש עבדיו. וישביע נפש שוקקה ונפש רעבה כל ימי השבוע ואת כ"ם כשלון יעזור ויתן ויציל את נפש אביון מגואלין ושכיח שכיו. ואם השגה יענה ס"ו מי מזמרה זיו ולפוכו עליון שיר ושבח עוז ותפארת לשבת כלה מלכתא ותקיף מעכו כ"מם ויקים תקותו עמה בש"ם ויקלטהו כי בהם הם מוכנים ואמשה הכ"מם כקיל כש"ם מחת ב"מם אשר עשה ביחון ובכרתה המשה הסיא רחעבא לפיכך: וש"ת עולה בחשבון ק"ם וזהו ק"מ כ"מם ובאלו המשה מזמורים תמצא ש"ם פסוקי' כמנין שם של אר"כ שבות שבי כם כלה מלכתא היכל יי' ולמען דעת לכל עמי הארץ בש"ם פסוקי' אלו בהעריכו לפי"ל באמת ונקיים ועם תפלת ר' נחוניא המכוונת יהיו נכרתים כל הקליפות וכל סטרא אחרא ולא יהיה להם עוד כח ורשות להיות עמך מבדיל בהשפעת יפעת השפעת השמה יקירה אשר ינלם מהיכלי המלך עליון של עולם לכל א' וא' מישראל כפי יקורו ואורו וכפי עבודתו ומלאכתו מלאכת שמים וארץ לפום גמולי טברין. ובשבכם' כלה במתקי ובמ"ל כב' כל הליכים הקדושים של אלהים שבת הדין הקשה: : עולה אשי' בגי' אלה ומפרים בחשבון משך. שבל המשכים שמוליכים וכם הם אלהים לכל עבידתם ולריבות השמים אל במקום לצדיק א"ך טוב לשכלו. ויזכה לכבודת יחזקאל בעדן גן אלהים שייתי כל אבן יקרה מס"כתך. וזהו סוד שסח ך' פים בברכת כהנים שמתקים כל פרדים ולא כוהנים בקנת על עוז ונפרש בארץ הקדושה מעילים לרוכן מ"ד שבת בשבתו ובכ"ם: ולמם שבולת בש"ם פ' ויקהל עמוד ש"ה ד' שטוב ובלה לומר בירים ויושבאו' ובלל ומירית בבהבמת כלה מלכתא בם כות הקל. מ"ק השירבים שמקבלים לו את עצמם בתוספת להקבוע רבה בשבכ' שבת. וזל ק"ם כיון דעייל שבתא ואתעטר הכיא מעולא כל סיטן דדינים קשין אתעברו ואתבסי' ואפילו אשא דנינם וקייבא דניבהם לית למנן ביימא וכלא תקא ועילא לית לבו ביסא בו' וכן בפ' בראשית כיון דאתקדש יומא ושלטא קדושא הכ"ה מפלא אחרא אסירת גרעם ואסתליק כל ליל שבתא ויומא שבתא: וכן עיד בזוהר פ' בראשי' עמוד קכ"ט מעלת שבת שאין אומרים שומר עמו ישראל לעד שאין צריך שמירה על' שפריסת שלום עליכו:

ובירכם עם הכולל בני' ל"ו שלום כלומר שר"ו מרצופים הם לו שפנים כשבים. ולזו יי' יברך את עמו בשלו"ם והתעבנו על רב שלום וזהו שלו"ם בחילם ישלו' ושפיו להם גם אוהבים ישלוי' עמה (ושמעתי מי שלא יאמר שום מזמורים אלו אם איבו' עליו' כן כמה יקירים ועלינו בלא שבת ויכמה וי אשר סלית כמה יק"ר) ויקנית במקום שסים ראוי להאריך בסוד המזמורים לבכר יום כיוצו בכלל ובפרט בשמור ב' שמי בסו"ד קולת שמריעו' לשם שלום כבשים לאחד מבני כבלה שמים ולארץ ישראל שם של עב' ויותר סי"ל בראו"ת לא ראתה והם נבוו' ותקומו' באורות אצילי בני ישראל לכל זמן ועת לכל חפץ. ואחר המזמורים וקבלה הנזכר יעמדו על רגליהם כל העם כולם קדושים לכבוד שבת מלכתא ויזמרו שיר הכלה והמשבחת השסולל ברוב התשבחות אשר בכאן וישרו הרב הכולל האלקי כמה"ר שלמה לוי אלקבץ ז"ל ושמו רמוז בראשי הפסוקים בעיר ולם בישראל ארץ נבי לכל הארצות נבת תוב"ב אמן.

לְכָה דוֹדִי לִקְרַאת כַּלָּה פְּנֵי שַׁבָּת נְקַבְּלָה׃ לכה

שָׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדִבּוּר אֶחָד הִשְׁמִיעָנוּ אֵל הַמְיֻחָד יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד

לשם

תקון שבת מלכתא

לשם ולתפארת ולתהלה · לכה

לקראת שבת לכו ונלכה כי היא מקור הברכה מראש מקדם נסוכה
סוף מעשה במחשבה תחלה · לכה

מקדש מלך עיר מלוכה קומי צאי מתוך ההפיכה רב לך שבת בעמק
הבכא והוא יחמול עליך חמלה לכה

התנערי מעפר קומי לבשי בגדי תפארתך עמי על יד בן ישי בית
הלחמי קרבה אל נפשי גאלה לכה

התעוררי התעוררי כי בא אורך קומי אורי · עורי עורי שיר דברי ·
כבוד יי עליך נגלה · לכה

לא תבושי ולא תכלמי מה תשתוחחי ומה תהמי בך יחסו עניי עמי
ונבנתה עיר על תלה · לכה

והיו למשסה שוסיך ורחקו כל מבלעיך ישיש עליך אלהיך ·
כמשוש חתן על כלה · לכה

ימין ושמאל תפרוצי ואת יי תעריצי על ידי איש בן פרצי ונשמחה
ונגילה לכה

בואי בשלום עטרת בעלה · גם בשמחה ובצהלה · תוך אמוני עם
סגולה · בואי כלה בואי כלה · לכה

(אמר המעתיק אם ירצה המסדר לסדר עוד לכבוד כלה מלכתא יעלה שיר מזמור [illegible] כאשר
תמצא אותו ג"כ בספר סדר היום :) וכיון כל א' כרצונו כשיאמר בואי כלה שעולה עם הכולל [illegible]
[illegible] וזכה להשראת השכינה [illegible] וכן עולם [illegible]
[illegible] וזהו סוד [illegible] ויזכה כי לו [illegible]
[illegible] ויחשב [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (ועיין [illegible] ועיין שם)

על כן

[illegible]

מלכות בר יוחאי נמשחת אשריך · שמן ששון מחבריך · בר יוחאי שמן משחת קודש · נמשחת ממדת הקודש · נשאת ציץ נזר הקודש · חבוש על ראשך פארך · בר יוחאי

יסוד בר יוחאי מושב טוב ישבת · יום נסת יום אשר ברחת · במערת צורים שעמדת · שם קנית הודך והדרך · בר יוחאי ·

נצח והוד בר יוחאי עצי שטים עומדים · למודיי הם לומדים · אור מופלא אור היקוד הם יקדים · הלא המה יורוך מוריך · בר יוחאי

תפארת בר יוחאי לשדה תפוחים · עלית ללקוט בו מרקחים · סוד תורה כציצים ופרחים · נעשה אדם נאמר בעבורך בר יוחאי ·

תקון שבת מלכתא

גבורה בר יוחאי· נאזרת בגבורה· ובמלחמת אש דת השערה· וחרב
הוצאת מתערה· שלפת נגד צורריך· בר יוחאי·

חסד בר יוחאי· למקום אבני שיש· הגעת ופני אריה ליש· גם גולת
כותרת על עיש· תשורי ומי ישורך בר יוחאי·

בינה בר יוחאי· בקודש הקדשים· קו ירוק מחדש חדשים· שבע
שבתות סוד חמשים קשרת קשרי שין קשריך· בר יוחאי

חכמה בר יוחאי יו״ד חכמה קדומה· השקפת לכבודה פנימה· לב
נתיבות ראשית תרומה· את כרוב ממשח זיו הודך· בר יוחאי

כתר בר יוחאי· אור מופלא רום מעלה· יראת מלהביט כי רב לה·
תעלומה ואין קורא לה· נמת עין לא תשורך· בר יוחאי

בר יוחאי· אשרי יולדתך· אשרי העם הם לומדיך· ואשרי העומדים על
סודך· לבושי חושן תומיך ואוריך· בר יוחאי

בקול ונעים ובכוונה כ׳ מזמורים אלו·
סוגר עיניו ואומר אותו

מזמור שיר ליום השבת· טוב להודות ליי׳ ולזמר לשמך עליון· להגיד בבוקר חסדך ואמונתך
בלילות· עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון בכנור· כי שמחתני יי׳ בפעליך במעשי ידיך
ארנן· מה גדלו מעשיך יי׳ מאד עמקו מחשבותיך· איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת·
בפרוח רשעים כמו עשב ויציצו כל פועלי און להשמדם עדי עד· ואתה מרום לעולם יי׳· כי הנה
אויביך יי׳ כי הנה אויביך יאבדו יתפרדו כל פועלי און· ותרם כראם קרני בלותי בשמן רענן·
ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני· צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה·
שתולים בבית יי׳ בחצרות אלהינו יפריחו· עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו· להגיד
כי ישר יי׳ צורי ולא עולתה בו· יי׳ מלך גאות לבש לבש יי׳ עוז התאזר אף תכון תבל
בל תמוט· נכון כסאך מאז מעולם אתה· נשאו נהרות יי׳ נשאו נהרות קולם ישאו נהרות
דכים· מקלות מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום יי׳· עדותיך נאמנו מאד לביתך
נאוה קודש יי׳ לאורך ימים·

ואומרים ב׳ מזמורים אלו הם רמזים וגלויים לכבי פנים והם מעוטים מכל אלוקי לרבנן ואין הרשות נתונה [illegible] : ור״ת שפסוק [illegible]
לגלות סודין דכל [illegible] כי [illegible] כל פה לשמוע [illegible] ישמח לבו ויגל כבודו
[illegible] כי [illegible] אלו [illegible] נם אלך [illegible] לפניגו [illegible]
[illegible] בני׳ אלנו וזכו [illegible] כל [illegible] כמנהג בתיקונים ובנוסר· על כן [illegible]
[illegible]

תקוני שבת מלכתא

מגלה מכל השעות להודות לנו׳ ולומר לפני עליון על שבחלקו והכרקים בא ספר אחרי האר״י כאשר שבלי ספק מפה שה לכל חסן דלהתחברו כמה רזים כמה ומגידין קדיש שלבא קדושא בריך הוא כמבואר בס״פ אחרי מות מעו״ש שב״ו · וזה כל מזמורים אלו כ״א פסוקים לח״ן טוב לישראל : נר״ן וס״ת לוקיות יוה״כ ונסו סוד יוסף ונוס וז׳ חסדו ובלילה שירה עמו כו׳ : ויודע כי יש בכל ניגונות תרלת הבקרים עד שלבות וכו׳ ניגונו׳ מזמורים שבע לבעת נזלים ימו״ך עולם וזה כנגד כל׳ פסוקים אלו וכולם מזמורים ומשבחים בקבלת שבת מלכתא לערב שלבות כי בכל פסוק ופסוק פתוח את הפגור ואלו שבורך שלבות מכל סבריכות העליונות ומשפעת לו בשמחה ובחדוה לכל העולמות ברזא יגירה עמיה ולעולם השפל וכו׳ · ואחר כך מתפללים תפלת ערבית ושיר רצו״ת וחירות מפטרא אחרא שפע״כ כל ימי השבוע · שפקלו ושרו רז״ל שם תפלת ערבית הוא רשות לו חובה ותפלה זו כולה רמוק כאמור · ומתפללים בניגון וקול זמרה לשמחת וחדות שבת כלה מלכתא ולשמחה בתם ויורים אשר שמתוכן לבל״א ו״א כפי מקודר מעולם העליון עמקים · שבשבועות תחנות מה כמבואר בס״פ תרומה בר״יא שימנא מאוד מ״ת כי צריך שם וע״ש · ואחר התפלה לא ישבו ארוכה בבית הכנסת מפני מצוה להקדי׳ לקדש היום וכל הוריו קריז זה מצבה ואלו מבואר לפנה קודם היכוא שתפלה משלך וכובב אלקים בתחלת ליל שבת בידוע · ותכף הכנסת בבית ואמרו כנגד השלחן שהעריכו ונכונה שהליקו לכבו׳ שבת מלכתא תפלה זו המתפללים המזוכרת לשם בכונה וברעותא דליבא בשמחה ובחדוה · והטעם כי שני מלאכים הם עליון לו שפות הכנסת לביתו אחד טוב ואחד רע כרז״ל בפרק כל כתבי ואלו השני מלאכים הם נדקיאל וסמאל · ונדקיאל שמש בשעה אחרונ׳ של ערב שבת ומשלתו על כוכב צדק : וסמאל בתחלת ליל שבת וממשלתו על כוכב מאדים : ונדקיאל הוא המטוב ומש׳ הוא הרע על פי וי׳הם עומדים על המערכה על פי וי׳ יחנו ועל פי וי׳ יסעו · ואם ימצאו ״שלחן ״מטה ״נר כראוי ואז מלאך נדקיאל עומד עם השכינה שנקראת צדק כידוע ומשפי״ע אשה קודם על ראשו ומזין כל״ת ב״ש כלם והוא שם גדול ועוד שעולה אלהים וכו׳ ע׳ כ״א פסוקים הנו׳ שהמעוררי׳ כח אלהים לא׳ משלי לראש שלחן נדקיאל והוא מברך כדברי רז״ל כנו׳ ומלאך רע עונה לו אם בניר כי כן הוא באמת ע״פ דברי הרופאי׳ כי פי כבר כל הליכה בשלקו וכובת כילתו לדרכה לברך את ישראל : ואם חמצא שמנה מהופך אזי קליה דברי אלהים חיים אלקים ״שלחן ״מטה ״נר כראוי אז יש רשות וכח לפם להתעורר ולקטרג עליו : וכחטאו שמתגרשת השכינה מביתו ונגבלו ונדקיאל שמסתלק בגל כראו לקטיגור : ואף כי כל הדינים בחו מקום וזה לוח כליעל עונו הדינים שמתקומא רבא להגלות ולקטרג עליו · ולזה אמר רשב״י בספר הזוהר פ׳ תרומה ע״ד רס״ם שיכון דמתלקין שבתים ויומים טובים בפרהסיא אין לנו כיומא כניהכה לעלמין ולא ע״ב דבשבת וא׳ נם דוכא לאתלקא שכינה ע״ש לא שליט עליהם כאילן לודר כין דשלקין כו׳ וע״ש כי שמריך · וידוע כי כ״ד קישוטי הכלה הם כ״ד גירופי אלהי ושלכם ברזא נירוק לדכי שבתות ושאל העולם בשבת בראשית כליל שבת בענא שבה והוא ביתו ובלתו באקים שזה רשוי לפרות בו עבודה ושמחלקת לו אשתו וביתו ושכלתו ואוי לאותו בושה ואוי לאותו כלימה ואוי לום בעלמא דין ובעלמא דאתי : (ועיין בספר הכמעד בעשרה מאמרות חלק ג׳ פרק וכו׳ ושם לבך גם אתה ע״ש פי כספר תולעת יעקב שכתב בשם ספר מוסר יושר שכתב ז״ל כשאדם בא מבית הכנסת בע״ש בלום עמו מלאכי׳ אחד זה ואחד זה ומביבים שבולם שלום על בנים ובלוח׳ שמה יפול מברך ונו׳ רק כתיבין ונו׳ כי אתה ה׳ מחסי ונו׳ לא תאונה אליך רעה · ועל זה כשאדם בא לביתו ומקבל תוספות בשמחה וכשהשכינה רואה נר דלוק והמלאכים שלחן ערוך ואיש ואשתו בשמחה · שכינה אומרת זה שלי הוא ישראל אשר בך אתפאר ואם לא השכינ׳ הולכת והמלאכים עמה לחבר בא ומיילו עמו ומתחברים עמו ואומר זה שלי הוא ואין חלקי הוא עוד רוח הטומא׳ שורה עליו ומסתלק יצ״ר מן ביום וסמ״ך מן אשה ובשאדם לא לם ואלו בקרא טמא ועל זה אל תקלו לשמאל מיתי אל רע עין ואל תתאו למטעמותיו ונראה ע״כ ושמעתי שהוא בזון מסדרים שמדליקים כנזכר לעיל בס׳ מוסר א״כ שסיון בא סמאל לקטרג כמבואר לעיל אלא שהוא ע״ד לא קם ברז״ל שם בכל משכנותיכם ע״פ דרך ספר מוסר בכל מקומו׳ וזה מדקדק רשב״י בלשונו ויזהר בא שם״כ ברשותיכם מיום השבת לנערו באמור ועתה הוא בעצמו מודה אותו שיקבל דקשוט רבא לשמרים לו עליו וזהו ויזהר בא כו׳) : וזו סוף הקבלה שלום

תיקון שבת מלכתא

שלום עליכם מלאכי השרת מלאכי עליון ממלך מלכי המלכים הק"בה ג"פ · בבואכם לשלום
מלאכי השלום מלאכי עליון ממלך מלכי המלכים הק"בה · ג"פ ברכוני לשלום מלאכי השלום
מלאכי עליון ממלך מלכי המלכים הק"בה ג"פ · בצאתכם לשלום מלאכי השלום מלאכי עליון
כמ"ה הק"בה ג"פ (ויאמר בנחת בכוונה כנגד גופו ונפשו ורוחו ונשמתו ב' פסוקים או כי מלאכיו
יצוה לך ונומר ופסוק יו' ישמור צאתי ובואי) רבון כל העולמים אדון כל הנשמות אדון השלום
מלך מלכי המלכים מלך אביר מלך ברוך מלך גדול מלך דובר שלום מלך הדר מלך ותיק
מלך זך מלך חי העולמי' מלך טוב ומטיב · מלך יחיד ומיוחד מלך כביר מלך לובש רחמי' מלך
נשגב מלך סומך נופלים מלך עושה מעשה בראשית מלך פודה ומציל מלך צח ואדום מלך
קדוש מלך רם ונשא מלך שומע תפלה מלך תמים דרכו · מודה אני לפניך יאו"א על כל החסד
אשר עשית עמדי ואשר אתה עתיד לעשות עמי ועם כל בני ביתי ועם כל בריותיך בני בריתי ·
וברוכי' הם מלאכיך הקדושי' והטהורי' שעושים רצונך · אדון השלום מלך שהשלום שלו ברכני
בשלום · ותפקדני אותי ואת כל בני ביתי וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום · מלך
עליון על כל צבא מרום · יוצרינו יוצר כל יוצר מעשה בראשית אחלה פניך המאירים שתזכה
אותי ואת כל בני ביתי למצוא חן ושכל טוב בעיניך ובעיני כל בני אדם וחוה ובעיני כל רואינו
לעבודתך · וסלח ומחל לנו ולזרעינו על כל פשעינו וחטאינו ועונותינו · וזכנו לקבל שבתות
מתוך רוב שמחה ומתוך עושר וכבוד ומתוך מיעו' עונות והסר ממני ומכל בני ביתי ומכל בית
עמך ישרא' כל מיני חולי וכל מיני מדוה וכל מיני דלות ועניות ואביונות ותן בנו יצר טו' לעבדך
באמת וביראה ובאהבה ונהיה מכובדי' בעיניך ובעיני כל רואינו כי אתה הוא מלך הכבוד כי לך
נאה כי לך יאה · אנא ממה' צוה למלאכי' מלאכי השר' משרתי עליון · שיפקדוני ברחמי' ויברכוני
בבואם לביתי ביום קדשינו כי הדלקתי נרותי והצעתי מטתי · והחלפתי שמלותי לכבוד יום
השבת ובאתי לביתך להפיל תחינתי לפניך שתעבור אנחתי ותעדותי אשר בראת בששה כל
היצור ושניתי ושלשתי עוד להעיד על כוסי בתוך שמחתי כאשר צותני לזכרו ולהתענג
ביתר נשמתי אשר נתת בי · בו אשבות כאשר צותני לשרתך. וכבן אגיד גדולתך ברנ' ושויתי
יי' לקראתי שתרחמני עוד בגלותי לגאלני לעורר לבנו לאהבתך · ואז אשמור לפקודיך וחוקך
בלי עצב · ואתפלל כדת כראוי וכנכון · מלאכי השלום בואכם לשלום ברכוני לשלום ואמרו
ברוך לשלחני הערוך וצאתכם לשלום מעתה ועד עולם א"ס א"ס א"ס

ולה"ב בלי הפסק ויאמר א' אשת חיל מראשה לסופה כנגד השכינה ארבעים א"ר שקבלה על השכינ' כידוע ל'יודעי
חן ויש בו כ"ב פסוקים כנגד כב' גבורות ה' שעלה מכבר הם בקודש ונדיקים שהם ובכחם שהכריעם עליונים
עולם כל הבקרים · ודו סיל

אשת חיל מי ימצא ורחוק מפנינים מכרה: בטח בה לב בעלה ושלל לא
יחסר: גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה: דרשה צמר ופשתים ותעש
בחפץ כפיה: היתה כאניות סוחר ממרחק תביא לחמה: ותקם בעוד

לילה

לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערתיה: זממה שדה ותקחהו מפרי כפיה
נטעה כרם: חגרה בעוז מתניה ותאמץ זרועתיה: טעמה כי טוב סחרה
לא יכבה בלילה נרה: ידיה שלחה בכישור וכפיה תמכו פלך: כפה
פרשה לעני וידיה שלחה לאביון: לא תירא לביתה משלג כי כל ביתה
לבש שנים: מרבדים עשתה לה שש וארגמן לבושה: נודע בשערים
בעלה בשבתו עם זקני ארץ: סדין עשתה ותמכור וחגור נתנה לכנעני:
עוז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון: פיה פתחה בחכמה ותורת חסד
על לשונה: צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא תאכל: קמו בניה
ויאשרוה בעלה ויהללה: רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה:
שקר החן והבל היפי אשה יראת יהוה היא תתהלל: תנו לה מפרי
ידיה ויהללוה בשערים מעשיה:

ואחרי כן קורא כל מזמור ומזמור לפחות ה' פרקים ממשניות ממסכת שבת שמתחלים כפי כ"ד קישוטי הכלה. ויכוין בכל פרק ופרק כנגד כ"ד קישוטי הכלה כ"ד פרקי שם מסכת שבת ... קישוטי ... הכלה ... ויכוין ... כנגד ... בכוונה כמו שמבואר בספר ... ולכן בכל ימי השבוע ... שלים לנפש ... ועתה ... כ"ד קישוטי פרקי מסכת שבת ... כ"ד ... ויסוד ... כ"ד ... שבוע ... כולם ... ויסוד ... כולם ... כ"ד ... כוונות ... שלום ... לכל ... ויש ... ובכל ... זמן ... תורה ... ערב ... כל ... לילה ... ומפרקים ... לכ"ד ... ... כולם ... כ"ד ... ויש לכוון במסכת שבת ... שבת ... כולם ... ידוע כי ... ... כל ... תיקון ... ולכל ... ... שבת ... עולם

אמן · וכן עולם קיר"ס בג"ק · ומב"ם בשבת בעצמו שלו כל המקובלים כשמו שמזכירים באמור פ' סיו או בפרקי ומחלקים ואין שכחה וכחת רוח לכבוד בשלשה דין כי לא מכל עוד בעצמות כברע כמו שמבואר בס' הזוהר פ' ויקהל עמוד שמו ופ' יתרו עמוד ק"ס וכעמוד קכ"ח · ובפ' שלח עמוד שכ"ח שמכשפים יקירה שמשכה מצפן חידוש במוצ' שלומך כלום בשבת ובספרי עולם במוצאי שבת מוספים עמהם כל הגלגולים אותם הקליפות של המזיקים בו' ועוד מזה בפרשת פינחס עמוד קמ"ח וכן בס' משפטים עמוד קמ"ב ואלפים כדאמם הוא המשכה שהוא הכה' קודם על כל מה ועל ירם כשבא · תיקון גדול לארבע דברים בשלשים שעין · כל מי שבכל הגלגולות לי' סראל שמעוררים שלמעלה להאיר ולהוריד כוחם למטה · ברלמון הס' של משכ' מתקבת ומתקת בס' של לא"ר רבה שנמסר שהיא סהומם והמזומם עד קץ הימין · ובפסח' עצ' ליחוד המשכה · והמלין של משכה מתקבת ומתקת כב' כל יצחק שהוא דין קשה' להיות כמין יבמ' סחק מיוחד לעתיד גיל וששון · ולזה מרומז המסור של ד' יצחק בסין יעם"ק כאשר מרומז ומבואר ליודעי חן · וה' מקרבת הגלולה ומתקת שער הקירות שהוא שער הקדשים שהוא שער הגלולה · וכ"ס מרומזת על השער בה שהוא בגלות ועם הליחוד מוציא אותם מהגלות השער והבקור · וכשמוסיף מוסיפים לו חיים מעק"ר חיים עליו כיום מעיני פקוחא דליח · כיה נבין וזהו ליחוד נמרא שהוא תיקון הגוף הכנוף ולהיות שכינה יחד בצרור החיים וכן עולה נמרא עם ד' אותיות המכוין רע"ח במכוין רע"ח אלהי בנ"ק · וליחוד הנמרא מועיל לנו ולנשמה מהלך אוריאל שאיר פני כהלכה וכן עולה נמרא עם ד' · תיבות המכוין אוריאל כשאיר פני מורח ולא לא אמר שיר המזמורים קודם התיקון הנו' כמקומו הראוי לו · יש לו · עוד להקן לת · המצוות ולכך כי אמרנו שלא לא אמר ע"כ קודם התיקון ולאמר ד' מזמורים המתחילים יעקב כאמור אחר קבלת שבת ע"ש · יותר עולה דרכן לפני כעל כרנון בס' קוד ע"כ כלפני התורה שירים בשירים לא הוא כל המשרה ולא יחשב · לפי שהוא שיר השירי' אין כל בריה יכול לעמוד עליו כמו שאמר הפסוק דלמו כתם פז קבוצותיו תלתלים וגו' כמו שדרשו רז"ל וכן במדר' השירים בס' ויזא עליו עניד ר"ם · הלכ' ק"ד בשלה ר' אליעזר הגדול שהוא יושב ע"ם כיה בו' · עד דבבי רבי' עקיבא א"ל ר' מוליך לי אורייתא כבה פותח ר' אליעזר בשבה ערכבה אלה אלה ואלף לתרויכון · אמרו חכמי' ע"ס דליח אכן חוזין וכולין לכך כשפנו לשפחא דבר' ויניבו תמן הוא עם דקים · ואזל אלף ואלף בבהירת עוה קלח עלה כלבוש פשוקית אוליך ליה מצעים דפסוקי דשיר השירים וכים · עבור דרבי עקיבא כחתין איה ואתחזר אמר כדקדים קמא כך מהלל לבדי בפסוקא שמכוכי באפיסוק רדיכוי בקמוחים כי חולק לכבה אבי לא יכול למבול ר' עקיבא ואדים קליס בכבירקא ונבי ולא כון שעלל עקיילו דשכינתא דס"ק תמן אורי ליה כל עשיקא ודין אלפין דכוס בשיר השירים ולאו ליה אוספא דלא לוסמא בכום חד מסוק אכים כי קוכי דלא ליזרב עלמא רק"ם ולא בעי קניה ליפקמתן כיה כדריקא שמכילות קדוסקא דליח בים א"ב כתח עיניך ורלא כתיב עלמא אליעות שיר השירים שהוא קודש קדשי' מה אלין דאשירים ומארכים עכ"ם כיון יבולים לעמוד על סודו כי עמוק עמוק מי ימצאנו · ולאלות דרכון יאמר קמלא זו לאמר ע"כ בכוונה ברעותא דליבא ואמרי לן ואמרי אלקו כי תפלה זו היא כמו כמבוא לאבבא פתחים פנורים לפני שום לו מוה בדקדקו · וזה היה רבון כל העולמי' יהי רצון שיה"א שבזכות ע"ה שאמר קריתי ולמדתי שהוא קודש קדשים ובזכות פסוקיו ובזכות תיבותיו ובזכות אותיותיו ובזכות נקודותיו ובזכות טעמיו ובזכות שמותיו ובזכות רמזיו ורזיו וסודותיו הקדושים והטהורים הנוראים היוצאים ממנו שתהא שעה זו שעת רחמים שעת הקשבה שעת האזנה ונקראך ותענינו נעתר לך ותעתר לנו כוחים עולם לסבריך קריאתו ולימוד ש"ה כאלו השגנו כל הסודות הנפלאות והנוראות אשר הם חתומים וסתומים כי בכל עולם וזוכים למקום שהנשמות ורוחות והנש"מ נחצבות שם ונבלה · עליכו כל מה שהוטל עלינו להשיג בין בגלגול זה בין בגלגול אחר ולהיות מן העולים וזוכים לעולם הבא כשאר צדיקים וחסידים ומלא כל משאלות ליבנו לטוב ועמי' עם לבבינו ואמרי פינו בעת מחשבותינו ומפעלותינו ועם ידינו בעת עבודתינו ומלא ברכה והצלחה ורווחה בכל מעשה ידינו ומעפר תקימנו ומאשפות דלותנו תרוממנו ותשוב שכינתך לעיר קדשך במהרה בימינו א"ס : וזהו סדר למעורב דאשונה

שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לִשְׁלֹמֹה׃ יִשָּׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי טוֹבִים דֹּדֶיךָ
מִיָּיִן׃ לְרֵיחַ שְׁמָנֶיךָ טוֹבִים שֶׁמֶן תּוּרַק שְׁמֶךָ עַל כֵּן עֲלָמוֹת אֲהֵבוּךָ
׃ מָשְׁכֵנִי אַחֲרֶיךָ נָּרוּצָה הֱבִיאַנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בָּךְ נַזְכִּירָה
דֹדֶיךָ מִיַּיִן מֵישָׁרִים אֲהֵבוּךָ׃ שְׁחוֹרָה אֲנִי וְנָאוָה בְּנוֹת יְרוּשָׁלִָם כְּאָהֳלֵי
קֵדָר כִּירִיעוֹת שְׁלֹמֹה׃ אַל תִּרְאוּנִי שֶׁאֲנִי שְׁחַרְחֹרֶת שֶׁשֱּׁזָפַתְנִי הַשָּׁמֶשׁ
בְּנֵי אִמִּי נִחֲרוּ בִי שָׂמֻנִי נֹטֵרָה אֶת הַכְּרָמִים כַּרְמִי שֶׁלִּי לֹא נָטָרְתִּי׃ הַגִּידָה
לִּי שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי אֵיכָה תִרְעֶה אֵיכָה תַּרְבִּיץ בַּצָּהֳרָיִם שַׁלָּמָה אֶהְיֶה כְּעֹטְיָה
עַל עֶדְרֵי חֲבֵרֶיךָ׃ אִם לֹא תֵדְעִי לָךְ הַיָּפָה בַּנָּשִׁים צְאִי לָךְ בְּעִקְבֵי הַצֹּאן
וּרְעִי אֶת גְּדִיֹּתַיִךְ עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרֹעִים׃ לְסֻסָתִי בְּרִכְבֵי פַרְעֹה דִּמִּיתִיךְ
רַעְיָתִי׃ נָאווּ לְחָיַיִךְ בַּתֹּרִים צַוָּארֵךְ בַּחֲרוּזִים׃ תּוֹרֵי זָהָב נַעֲשֶׂה לָּךְ עִם
נְקֻדּוֹת הַכָּסֶף׃ עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ בִּמְסִבּוֹ נִרְדִּי נָתַן רֵיחוֹ׃ צְרוֹר הַמֹּר דּוֹדִי לִי בֵּין
שָׁדַי יָלִין׃ אֶשְׁכֹּל הַכֹּפֶר דּוֹדִי לִי בְּכַרְמֵי עֵין גֶּדִי׃ הִנָּךְ יָפָה רַעְיָתִי הִנָּךְ
יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים׃ הִנְּךָ יָפֶה דוֹדִי אַף נָעִים אַף עַרְשֵׂנוּ רַעֲנָנָה׃ קֹרוֹת
בָּתֵּינוּ אֲרָזִים רַהִיטֵנוּ בְּרוֹתִים׃

יציאות השבת שתים שהם ארבע בפנים · ושתים שהם ארבע בחוץ · כיצד העני עומד בחוץ · ובעל הבי' בפנים · פשט העני את ידו לפנים ונתן לתוך ידו של בעל הבי' או שנטל מתוכה והוציא · העני חייב ובעל הבית פטור · פשט בעל הבית את ידו לחוץ ונתן לתוך ידו של עני או שנטל מתוכ' והכניס בעל הבית חייב והעני פטור · פשט העני את ידו לפני' ונטל בעל הבית מתוכ' או שנתן לתוכה והוציא שניהם פטורים · פשט בעל הבית את ידו לחוץ · ונטל העני מתוכה או שנתן לתוכה והכניס · שניהם פטורים ·

ב לא ישב אדם לפני הספר סמוך למנחה עד שיתפלל: לא יכנס אדם למרחץ · ולא לבורסקי · ולא לאכול ולא לדין · ואם התחילו אין מפסיקי' · ומפסיקי' לקרות ק"ש · ואין מפסיקי' לתפלה ·

ג לא יצא החייט במחטו סמוך לחשכה שמא ישכח ויצא : ולא הלבלר בקולמסו ולא יפלה את כליו ולא יקרא לאור הנר · באמת אמרו החזן רואה היכן תינוקו' קורין · אבל הוא לא יקרא כיוצא בו לא יאכל הזב עם הזבה · מפני הרגל עבירה ·

ד ואלו מן ההלכו' שאמרו בעליית חנניה בן חזקיה בן גוריון כשעלו לבקרו · נמנו ורבו ב"ש על ב"ה וי"ח דברים גזרו בו ביום ·

ה ב"ש אומרים אין שורין דיו וסממני' וכרשינים אלא כדי שישורו מבעוד יום וב"ה מתירין :

ו ב"ש אומרים אין נותנים אונין של פשתן לתוך התנור · אלא כדי שיהבילו מבעוד יום ולא את הצמר ליורה אלא כדי שיקלוט העין · וב"ה מתירין : ב"ש אומרים אין פורסין מצו' חיה ועופו' ודגים · אלא כדי שיצודו מבעוד יום : וב"ה מתירין :

ז ב"ש אומרים אין מוכרי' לנכרי ואין טוענין עמו · ואין מגביהין עליו · אלא כדי שיגיע למקום קרוב ·

וב"ה

וב"ה מתירין׃ ח ב"ש אומרים אין נותני' עורו' לעבדן ולא כלים לכובס נכרי אלא כדי שיעשו מבעוד יום ובכולן ב"ה מתירי' עם השמש׃ ט אמר רשב"ג נוהגין היו בית אבא שהיו נותני' כלי לבן לכובס נכרי ג' ימים קודם לשבת ושוין אלו ואלו שטוענים קורת בית הבד ועגולי הגת׃ י אין צולין בשר בצל וביצה אלא כדי שיצולו מבעוד יום אין נותני' פת לתנור עם חשכה ולא חרר ע"ג גחלים אלא כדי שיקרמו פניה מבעוד יום׃ רבי אליעזר אומר כדי שיקרום התחתון שלה׃ יא משלשלין את הפסח בתנור עם חשכה ומאחיזין את האור במדורת בית המוקד ובגבולין כדי שתאחוז האור ברובן רבי יהודה אומר בפחמין כל שהו׃

אֲנִי חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן שׁוֹשַׁנַּת הָעֲמָקִים׃ כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין הַחוֹחִים כֵּן רַעְיָתִי בֵּין הַבָּנוֹת׃ כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר כֵּן דּוֹדִי בֵּין הַבָּנִים בְּצִלּוֹ חִמַּדְתִּי וְיָשַׁבְתִּי וּפִרְיוֹ מָתוֹק לְחִכִּי׃ הֱבִיאַנִי אֶל־בֵּית הַיָּיִן וְדִגְלוֹ עָלַי אַהֲבָה׃

במה מדליקין ובמה אין מדליקין אין מדליקין לא בלכש ולא בחוסן ולא בכלך ולא בפתילת האידן ולא בפתיל' המדב' ולא בירוקה שעל פני המים ולא בזפת ולא בשעוה ולא בשמן קיק ולא בשמן שריפ' ולא באליה ולא בחלב נחום המדי אומר מדליקין בחלב מבושל וחכמים אומרים אחד מבושל ואחד שאינו מבושל אין מדליקי' בו׃ ב אין מדליקין בשמן שרפה בי"ט רבי ישמעאל אומר אין מדליקין בעטרן מפני כבוד השבת וחכמי' מתירי' בכל השמנים בשמן שומשמין בשמן אגוזים בשמן צנוני' בשמן דגים בשמן פקועות בעטרן ובנפט׃ ר' טרפון אומר אין מדליקי' אלא בשמן זית בלבד׃ ג כל היוצא מן העץ אין מדליקין בו אלא פשתן׃ וכל היוצא מן העץ אינו מטמא טומאת אהלים אלא פשתן׃ פתילת הבגד שקפלה ולא הבהבה׃ רבי אליעזר אומר טמאה ואין מדליקין בה׃ ר' עקיבא אומר טהורה ומדליקין בה׃ ד לא יקוב אדם שפופרת של ביצה וימלאנה שמן ויתננה על פי הנר בשביל שתהא מנטפת ואפי' היא של חרס׃ ורבי יהודה מתיר אבל אם חברה היוצר מתחלה מותר מפני שהוא כלי אחד׃ לא ימלא אדם את הקער' שמן ויתננה בצד הנר ויתן ראש הפתילה בתוכה בשביל שתהא שואבת ור' יהודה מתיר׃ ה המכבה את הנר מפני שהוא מתירא מפני גוים מפני לסטים מפני רוח רעה׃ ואם בשביל החולה שיישן פטור׃ כחס על הנר כחס על השמן כחס על הפתילה חייב׃ ור' יוסי פוטר בכולן חוץ מן הפתילה׃ מפני שהוא עושה פחם׃ ו על שלש עבירות נשים מתות בשעת לידתן על שאינן זהירות בנדה ובחלה ובהדלקת הנר׃ ז שלשה דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו ערב שבת עם חשכה׃ עשרתם ערבתם הדליקו את הנרות׃ ספק חשכה ספק אין חשכה׃ אין מעשרין את הודאי׃ ואין מטבילין את הכלים׃ ואין מדליקי' את הנרות׃ אבל מעשרין את הדמאי ומערבין וטומני' את החמין׃

סי' כירים

סַמְּכוּנִי בָּאֲשִׁישׁוֹת רַפְּדוּנִי בַּתַּפּוּחִים כִּי חוֹלַת אַהֲבָה אָנִי׃ שְׂמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי וִימִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי׃ הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלִַם בִּצְבָאוֹת אוֹ בְּאַיְלוֹת הַשָּׂדֶה אִם־תָּעִירוּ וְאִם־תְּעוֹרְרוּ אֶת־הָאַהֲבָה עַד שֶׁתֶּחְפָּץ׃ קוֹל דּוֹדִי הִנֵּה־זֶה בָּא מְדַלֵּג עַל־הֶהָרִים מְקַפֵּץ עַל־הַגְּבָעוֹת׃

כירה שהסיקוה בקש ובגבבא׃ נותני' עליה תבשיל׃ בגפת ובעצים לא יתן עד שיגרוף׃ או עד שיתן את האפר׃ ב"ש אומרי' חמין אבל לא תבשיל׃ וב"ה אומרי' חמין ותבשיל׃ ב"ש נוטלין אבל לא מחזירין וב"ה אומרי'

תיקון שבת מלכתא

אף משחזירין · ב תנור שהסיקוהו בקש ובגבבא · לא יתן בין בתוכו בין מעל גביו · כופח שהסיקוהו בקש ובגבבא הרי זה ככיריים : בגפת ובעצים הרי הוא כתנור · ג אין נותני' ביצה בצד המיחם בשביל שתתגלגל ולא יפקיענה בסודרי' · ורבי יוסי מתיר : ולא יטמינה בחול ובאבק דרכי' בשביל שתצלה · ד מעשה שעשו אנשי טבריא והביאו סילון של צונן לתוך אמה של חמין · אמרו להן חכמים אם בשבת · כחמים שהוחמו בשבת אסורין ברחיצה ובשתייה · ביום טוב כחמים שהוחמו ביו"ט אסורי' ברחיצה ומותרי' בשתיה · מוליאר הגרוף שותין הימנו בשבת · אנטיכי אע"פ שגרופה אין שותין ממנה · ה המיחם שפינהו · לא יתן לתוכו צונן בשביל שיחמו · אבל נותן הוא לתוכו או לתוך הכוס כדי להפשירן : האילפס והקדרה שהעבירן מרותחין · לא יתן לתוכן תבלין · אבל נותן הוא לתוך הקערה · או לתוך התמחוי : רבי יהודה אומר לכל הוא נותן · חוץ מדבר שיש בו חומץ וציר : ו אין נותנים כלי תחת הנר לקבל בו את השמן · ואם נתנהו מבעוד יום מותר · ואין ניאותין ממנו לפי שאינו מן המוכן : מטלטלין נר חדש אבל לא ישן · רבי שמעון אומר כל הנרות מטלטלין חוץ מן הנר הדולק בשבת : נותני' כלי תחת הנר לקבל ניצוצות · ולא יתן לתוכו מים מפני שהוא מכבה · ס"פ

דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנה זה עומד אחר כתלנו משגיח מן החלנות מציץ מן החרכים: ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך: כי הנה הסתו עבר הגשם חלף הלך לו: הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו:

במה טומנין ובמה אין טומני' · אין טומנין לא בגפת · ולא בזבל · ולא במלח ולא בסיד ולא בחול בין לחים בין יבשים · לא בתבן ולא בזגים ולא במוכים ולא בעשבי' בזמן שהם לחים אבל טומנין בהן כשהן יבשין · טומנין בכסות ובפירות בכנפי יונה · ובנסורת של חרשים ובנעורת של פשתן · רבי יהודה אוסר בדקה ומתי' בגסה : ב טומני' בשלחי' ומטלטלין אותן · בגיזי צמר ואין מטלטלין אותם · כיצד הוא עושה נוער את הכיסוי והן נופלות · רבי אלעזר בן עזריה אומר קופה מטה על צדה ונוטל · שמא יטול ואינו יכול להחזיר וחכמים אומרים נוטל ומחזיר : לא כסהו מבעוד יום לא יכסנו משתחשך · כסהו ונתגלה מותר לכסותו · ממלא את הקיתון ונותן לתחת הכר או תחת הכסת ·

התאנה חנטה פגיה והגפנים סמדר נתנו ריח קומי לכי רעיתי יפתי ולכי לך: יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה הראיני את מראיך השמיעני את קולך כי קולך ערב ומראך נאוה: אחזו לנו שעלים קטנים מחבלים כרמים וכרמינו סמדר · דודי לי ואני לו הרעה בשושנים

במה בהמה יוצאה ובמה אינה יוצאה : יוצא הגמל באפסר : ונאקה בחטם : ולבדקס בפרומביא : וסוס בשיר : וכל בעלי השיר יוצאין בשיר ונמשכים בשיר ומזין עליהן וטובלין במקומן : ב חמור יוצא במרדעת בזמן שהיא קשורה לו · זכרים יוצאין לבובין · רחלות יוצאות שחוזות כבולו' וכבונות העזי' יוצאו'

צרורות

שרורות ר׳ יוסי אוסר בכולן. חוץ מן הרחלים הכבונות. ר׳ יהודה אומר עזים יוצאות צרורות ליבש אבל לא לחלב

ב ובמה אינה יוצאה. לא יצא גמל במטוטלת לא עקוד ולא רגול. וכן שאר כל הבהמות. לא יקשור גמלים זה בזה וימשוך. אבל מכניס חבלים לתוך ידו וימשוך. ובלבד שלא יכרוך. ד אין חמור יוצא במרדעת בזמן שאינה קשורה לו. ולא בזוג אע״פ שהוא פקוק. ולא בסולם שבצוארו. ולא ברצועה שברגלו. ואין התרנגולין יוצאין בחוטין ולא ברצועה שברגליהם. ואין הזכרים יוצאין בעגלה שתחת האליה שלהן. ואין הרחלים יוצאות חנונות. ואין העגל יוצא בגימון. ולא פרה בעור הקופד. ולא ברצועה שבין קרניה. פרתו של ר׳ אלעזר בן עזריה היתה יוצאה ברצועה שבין קרניה שלא ברצון חכמים.

עַד שֶׁיָּפוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים סֹב דְּמֵה לְךָ דוֹדִי לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים עַל הָרֵי בָתֶר. עַל מִשְׁכָּבִי בַּלֵּילוֹת בִּקַּשְׁתִּי אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי בִּקַּשְׁתִּיו וְלֹא מְצָאתִיו. אָקוּמָה נָּא וַאֲסוֹבְבָה בָעִיר בַּשְּׁוָקִים וּבָרְחֹבוֹת אֲבַקְשָׁה אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי בִּקַּשְׁתִּיו וְלֹא מְצָאתִיו. מְצָאוּנִי הַשֹּׁמְרִים הַסֹּבְבִים בָּעִיר אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי רְאִיתֶם.

במה אשה יוצאה ובמה אינה יוצאה. לא תצא אשה לא בחוטי צמר ולא בחוטי פשתן ולא ברצועו׳ שבראשה. ולא תטבול בהן עד שתרפם. ולא בטוטפת ולא בסנבוטי׳ בזמן שאינם תפורין. ולא בכבול לר״ה. ולא בעיר של זהב. ולא בקטלא ולא בנזמי׳ ולא בטבעת שאין עליה חותם. ולא במחט שאינה נקובה. ואם יצאת אינה חייבת חטאת. ב לא יצא האיש בסנדל המסומר. ולא ביחיד בזמן שאין ברגלו מכה. ולא בתפילין. ולא בקמיע בזמן שאינו מן המומחה. לא בשריון ולא בקסדא ולא במגפיים. ואם יצא אינו חייב חטאת. ג לא תצא אשה במחט הנקובה. ולא בטבעת שיש עליה חותם. ולא בכוליאר. ולא בכובלת. ולא בצלוחית של פלייטון. ואם יצאת חייבת חטאת דברי ר׳ מאיר. וחכמים פוטרים בכובלת ובצלוחית של פלייטון. ד לא יצא האיש לא בסייף. ולא בקשת. ולא בתריס. ולא באלה. ולא ברומח. ואם יצא חייב חטאת. ר׳ אליעזר אומר תכשיטין הן לו. וחכמי׳ אומרים אינו אלא לגנאי. שנ׳ וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה. בירית טהורה ויוצאין בה בשבת. כבלים טמאין ואין יוצאין בהן בשבת. ה יוצאה אשה בחוטי שער. בין משלה בין משל חברתה בין משל בהמה. ובטוטפת ובסנבוטין בזמן שהם תפורין. בכבול ובפאה נכרית לחצר. במוך שבאזנה ובמוך שבסנדלה. ובמוך שהתקינה לנדתה. בפלפל ובגרגיר מלח ובכל דבר שתתן לתוך פיה. ובלבד שלא תתן לכתחלה בשבת. ואם נפל לא תחזיר. שן תותבת ושן של זהב ר׳ מתיר וחכמי׳ אוסרי׳. ו יוצאין בסלע שעל הצינית. הבנות קטנות יוצאות בחוטין. ואפי׳ בקיסמין שבאזניהם. ערביות יוצאות רעולו׳. ומדיות פרופות. וכל אדם. אלא שדברו חכמים בהווה. ז פורפת על האבן ועל האגוז ועל המטבע. ובלבד שלא תפרוף לכתחלה בשבת. ח הקיטע יוצא בקב שלו. דברי ר׳ מאיר. ור׳ יוסי אוסר. ואם יש לו בית קיבול כתיתי׳ טמא. סמוכותיו טמאין מדרס ויוצאין בהם בשבת ונכנסי׳ בהן בעזרה. כסא וסמוכו׳ שלו טמאין מדרס ואין יוצאין בהן בשבת. ואין נכנסין בהן בעזרה. אנקטמין טהורין ואין יוצאין בהן. ט הבני׳ יוצאין בקשרים. ובני מלכי׳ בזוגין. וכל אדם אלא שדברו חכמים בהווה. י יוצאין בביצת החרגול. ובשן השועל. ובמסמר מן הצלוב. משום רפואה. דברי ר׳ מאיר. וחכמי׳ אומרי׳ אף בחול אסור משום דרכי האמורי.

תיקון שבת מלכתא

כִּמְעַט שֶׁעָבַרְתִּי מֵהֶם עַד שֶׁמָּצָאתִי אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי אֲחַזְתִּיו וְלֹא אַרְפֶּנּוּ עַד שֶׁהֲבֵיאתִיו אֶל בֵּית אִמִּי וְאֶל חֶדֶר הוֹרָתִי: הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַםִ בִּצְבָאוֹת אוֹ בְּאַיְלוֹת הַשָּׂדֶה אִם תָּעִירוּ וְאִם תְּעוֹרְרוּ אֶת הָאַהֲבָה עַד שֶׁתֶּחְפָּץ: מִי זֹאת עֹלָה מִן הַמִּדְבָּר כְּתִימְרוֹת עָשָׁן מְקֻטֶּרֶת מֹר וּלְבוֹנָה מִכֹּל אַבְקַת רוֹכֵל: הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה שִׁשִּׁים גִּבֹּרִים סָבִיב לָהּ מִגִּבֹּרֵי יִשְׂרָאֵל:

כלל גדול אמרו בשבת · כל השוכח עיקר שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה · אינו חייב אלא חטאת אחת · היודע עיקר שבת · ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה · חייב על כל שבת ושבת · היודע שהוא שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה חייב על כל אב מלאכה ומלאכה · העושה מלאכות הרבה מעין מלאכה א' · אינו חייב אלא חטאת אחת : **ב** אבות מלאכות ארבעים חסר אחת · הזורע והחורש : והקוצר · והמעמר והדש והזורה והבורר והטוחן והמרקד והלש והאופה · הגוזז את הצמר והמלבנו והמנפצו והצובעו והטווה והמיסך והעושה שתי בתי נירין והאורג שני חוטין והפוצע שני חוטין · הקושר והמתיר והתופר שתי תפירות · הקורע על מנת לתפור ב' תפירות · הצד צבי · השוחטו והמפשיטו והמולחו והמעבד את עורו והממחקו והמחתכו · הכותב שתי אותיות והמוחק על מנת לכתוב שתי אותיות · הבונה והסותר · המכבה והמבעיר · המכה בפטיש · המוציא מרשות לרשות · הרי אלו אבות מלאכות ארבעים חסר אחת · **ג** ועוד כלל אחר אמרו · כל הכשר להצניע ומצניעין כמוהו והוציאו בשבת חייב חטאת עליו · וכל שאינו כשר להצניע · ואין מצניעין כמוהו והוציאו בשבת אינו חייב אלא המצניעו · **ד** המוציא תבן כמלא פי פרה · עצה כמלא פי גמל · עמיר כמלא פי טלה · עשבים כמלא פי גדי · עלי שום ועלי בצלים לחים כגרוגרת · יבשים כמלא פי גדי · ואין מצטרפין זה עם זה מפני שלא שוו בשיעוריהן · המוציא אוכלים כגרוגרת חייב · ומצטרפין זה עם זה מפני ששוו בשיעוריהן · חוץ מקליפיהן וגרעיניהן ועוקציהן וסובן ומורסנן · ר' יהודה אומר חוץ מקליפי עדשים שמתבשלות עמהם :

כֻּלָּם אֲחֻזֵי חֶרֶב מְלֻמְּדֵי מִלְחָמָה אִישׁ חַרְבּוֹ עַל יְרֵכוֹ מִפַּחַד בַּלֵּילוֹת: אַפִּרְיוֹן עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֵעֲצֵי הַלְּבָנוֹן: עַמּוּדָיו עָשָׂה כֶסֶף רְפִידָתוֹ זָהָב מֶרְכָּבוֹ אַרְגָּמָן תּוֹכוֹ רָצוּף אַהֲבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלָםִ: צְאֶינָה וּרְאֶינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בָּעֲטָרָה שֶׁעִטְּרָה לּוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם שִׂמְחַת לִבּוֹ:

המוציא יין כדי מזיגת הכוס · חלב כדי גמיעה · דבש כדי ליתן על הכתית · שמן כדי לסוך אבר קטן · מים כדי לשוף בהם את הקילור · ושאר כל המשקין ברביעית · וכל השופכין ברביעית · ר' שמעון אומר כולן ברביעית · ולא נאמרו כל השיעורין הללו אלא למצניעיהן · **ב** המוציא חבל כדי לעשות אוזן לקופה · גמי כדי לעשות תלאי לנפה ולכברה · ר' יהודה אומר כדי ליטול ממנו מדת מנעל לקטן · נייר כדי לכתוב עליו קשר מוכסין · והמוציא קשר מוכס :

מוכסין והמוציא קשר מוכסין חייב: נייר מחוק כדי לכרוך על פי צלוחית קטנה של פלייטון. ג עור כדי לעשות
קמיע דוכסוסטוס כדי לכתוב מזוזה קלף כדי לכתוב עליו פרשה קטנה שבתפילין שהיא שמע ישראל דיו כדי
לכתוב ב' אותיות כחול כדי לכחול עין אחת. ד דבק כדי ליתן בראש השפשפת זפת וגפרית כדי לעשות
נקב. שעוה כדי ליתן על פי נקב קטן. אדמה כדי לעשות פי כור של צורפי זהב ר' יהודה אומר כדי לעשות פטפוט.
סובין כדי ליתן על פי כור של צורפי זהב. סיד כדי לסוד אצבע קטנה שבבנות ר' יהודה אומר כדי לעשות כלכול.
ר' נחמיה אומר כדי לסוד אנדיפי: ה אדמה כחותם המרצופין דברי ר' עקיבא: וחכמים אומרים כחותם
האגרות. זבל וחול הדק כדי לזבל קלח של כרוב דברי ר"ע וחכמים אומרים כדי לזבל כרישא. חול הגס כדי ליתן
על מלא כף סיד. קנה כדי לעשות קולמוס ואם היה עבה או מרוסס כדי לבשל בו ביצה קלה שבביצים טרופה ונתונה
באילפס: ו עצם כדי לעשות תרווד ר' יהודה אומר כדי לעשות ממנו חף. זכוכית כדי לגרוד בו ראש
הכרכר. צרור או אבן כדי לזרוק בעוף ר' אליעזר ברבי יעקב אומר כדי לזרוק בבהמה. ז חרש כדי ליתן בין
פצים לחברו דברי ר' יהודה ר' מאיר אומר כדי לחתות בו את האור ר' יוסי אומר כדי לקבל בו רביעית אמר רבי מאיר
אף על פי שאין ראיה לדבר זכר לדבר לא ימצא במכתתו חרש לחתות אש מיקוד אמר לו רבי יוסי משם ראיה
לחשוף מים מגבא.

הִנָּךְ יָפָה רַעְיָתִי הִנָּךְ יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ שַׂעְרֵךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים
שֶׁגָּלְשׁוּ מֵהַר גִּלְעָד: שִׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר הַקְּצוּבוֹת שֶׁעָלוּ מִן הָרַחְצָה שֶׁכֻּלָּם
מַתְאִימוֹת וְשַׁכֻּלָה אֵין בָּהֶם: כְּחוּט הַשָּׁנִי שִׂפְתוֹתַיִךְ וּמִדְבָּרֵךְ נָאוֶה
כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ: כְּמִגְדַּל דָּוִיד צַוָּארֵךְ בָּנוּי לְתַלְפִּיּוֹת
אֶלֶף הַמָּגֵן תָּלוּי עָלָיו כֹּל שִׁלְטֵי הַגִּבּוֹרִים:

אתה גם אתה שמלכת בשירים כתבו וי"א שפרתי עליון בקדושה ובשירה אשרי תמימי דרך ההולכים בתמים לפניך
כי כך הקיום ישימו ויעשו לעשות דבין קודם בגופם ובעצמם על בן אחר כל הכבוד הוא אשר עמו עם בני ישראל
בנ' ל' ושפין כסדר התיקון ככו' כל א' ומ' על דגלי תן קבה אידו כחו ועוצם ידו ודגלו אהבה לבעל הרצון בלא יבוש
כי כח יבשה דגלי בשבח וקלס ונגלשו בהם להודות ולומר לך אם וי"ק דם הקידום לכבוד שבת מלכתא לא נודע
לאנול' שהי קבל בזקב' דוגיד אסרין לעטר כם ד' עטה מ נצח יק עדפיכו דעבס' יסוד ושלחן ערוך זכר דליק כסף
פני עשית ק דם וככום ישועות מלא יין בברכת וי"א אמר ברכו כידו ודוקא ביין ומעמו מכולד גם ה' ב' אמו' שגג
קמ' כ' וה א' כאשר סוד הקידום כאשר כאלר לפניכו ויפורר בנעימות קול לו ק' ל אלין כל א' ומ' לכבד לתי' עתיקא
בקי' יקיצו שנריכו כי לעת קנות סוד בפסוק ואו ור"ת בכגלית אלוזית הסמים להליר על כלתן עם מנ' שיר
אלהם כהב כלה לקידות ולומר ובזה יוכו כמקיים מ"ה אלהם כאייש מ' עולמים הבפין עין לא ראתה כתלמוד
לאתי כעגלים שבולו אריך על שלחן ערוך ותקן סעיר נפשי בקרבי:

א אתקינו סעודתא דמהימנותא שלימתא חדוותא דמלכא קדישא: אתקינו סעודתא דמלכא. דא היא סעודתא
דחקל תפוחין קדישין. וזעיר אנפין ועתיקא קדישא אתיין לסעדא בהדה. (ועיין בספר הזוהר פ' פקודי
פ' ב' ומה שכתוב פ' ויצא עוד כמ' ואדרא תנוע פ' ז' קנ"ט:

אזמר בשבחין למיעל גו פתחין דבחקל תפוחין דאינון קדישין:
נ נזמן לה השתא בפתורא חדתא ובמנרתא טבתא דנהרא על רישין:

ימינא

י מינא ושמאלא וביניהו כלה בקישוטין אזלא ומאנין ולבושין
י חבק לה בעלה וביסודא דילה דעביד ניחא לה יהא כתיש כתישין
צ וחין אף עקתין בטלין ושביתין ברם אנפין חדתין ורוחין עם נפשין
ח דו סגי ייסגי ועל חדא תרתי נהורא לה ימטי וברכאן דנפישין
ק ריבו שושבינין עבידו תיקונין לאפשא זינין ונונין עם רחשין
ל מעבד נשמתין ורוחין חדתין בתרתין ותלתין ובתלתא שבשין
ו עטורין שבעין לה ומלכא דלעילא דיתעטר כלא בקדש קדישין
ר שימין וסתימין בגוה כל עלמין ברם עתיק יומין הלא בטיש בטישין
י הא רעוא קמיה דתשרי על עמיה דיתענג לשמיה במתיקין ודובשין
א סדר לדרומא מנרתא דסתימא ושלחן עם נהמא בצפונא ארשים
ב חמרא גו כסא ומדאני אסא לארוס וארוסה להתקפא חלשין
נ עבד להו כתרין במלין יקירין בשבעין עטורין דעל גבי חמשין
ש כינתא תתעטר בשית נהמי לסטר בווין תתקטר וזינין דכנישין
ש ביקין ושביתין מסאבין דרחיקין חבילין דמעיקין וכל זיני חבושין

יהא רעוא מן קדם עתיקא קדישא דכל קדישין טמירא דכל טמירין סתימא דכלא דיתמשך טלא עילאה מניה לאמלאה רישיה דזעיר אנפין ולהטיל לחקל תפוחין קדישין באנפין בנהירו ברעוא ובחדותא דכלא ויתמשך מן קדם עתיקא קדישא דכל קדישין טמירא דכל טמירין סתימא דכלא רעותא ורחמי חנא וחסדא בנהירו עילאה ברעותא וחדוה עלי ועל כל בני ביתי ועל כל המתחברים אלי ועל כל בני ישראל עמיה. ויפרקינא מכל עקתין בישין דייתון לעלמא. ויזמין ויתייהיב לנא מזונא ופרנסתא טבתא בלי צרה ועקתא מעילא דכל זווגי ונזכי כלנא עם כלהון כיומא וחדוה שאלתך בעתו ונחייה עם נשמתנא ויהי לנא ולכל נפשתנא חנא וחסדא וחיי אריכי ומזוני רויחי ורחמין קדמוהי אמן כן יהי רעון אמן אמן. ויברך על היין ויקדש

יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו

אשר

תקוני שבת מלכתא

אשר ברא אלהים לעשות · סברי רבנן ורבותי באיאמה בורא פרי הגפן : ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו ורצו בנו ושבת קדשו באהבה וברצון הנחילנו · זכרון למעשה בראשית · כי הוא יום · תחלה למקראי קודש זכר ליציאת מצרים · כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים · ושבת קדשך באהבה וברצון הנחלתנו : ברוך אתה יי מקדש השבת :

ואתה בני בכל דרכך דעהו מאן דמקדש גרמיה לתתא מקדשין ליה מלעילא כמבואר בספר הזוהר בכמה מקומות [illegible]

תקוני שבת מלכתא

אלא כל הנים והנ״ה לעולם ה׳ וכל מה שיש לו צירוף שיורד מאיר בעול׳ אינו והלא כן ע״ב ב״ה נ׳ ע״ס כן מה ליתא לב״ע · ועתה לא יוכלו כל ההשפעות לדרך לרוכות הטעמים שנלקחו ככר ונריקים ממנו טובה מאתו ע׳ עם בני ישראל וכל זה עתהן הגדול אשר הטיב עם ברואו להכיר גדולתו ומעשהו · על כן כשהוא מתחיל בקידוש של שבת מקדים ב׳ תיבות אלו יום ה׳ שהו ויכלו ה״ש מים ר״ת יהוה ויכוין להם שהוא ה״ב מעול׳ הב נכיקידו ע״ב : והנה בע׳ תיבות של ויכלו והברכה עולו׳ ע׳ וב׳ תיבות יום הששי הרי ע״ב ולרמוז כי בלה י״י צור עולמים וכן עולה ויכלו ע״ב ולרמוז על כל שמו׳ ומלכם ברמזם על כל העולמות עליונים ותחתונים וזה חסד אל כל היום · ועל זה זוכים ישראל על שמקיימים מה דתני רבי אליעזר זכור את יום השבת לקדשו במה אתה מקדשו במקרא ובמשנה במאכל ובמשתה ובכסות נקיה : (אמר המעתיק שמעתי בשם אנשים גדולים שאמרו אלו אותיות ויכלו נו״ן ס״ת ש״ן מ״ם ף׳ והטעם הוא ער׳ ספר הזוהר ככוכב שבשבת כמהלו כל עזוביו וגם כל ישראל אחרא לסטרו לאעור במנה כי צירוף אותיות אלו הוא ב״ם מש״ן נגד וידוע כי כל פ׳ מרעו לישראל אחרא הרי כי כלים שמולקים על ידי ברכה זו וגם אותיות ח״ט שבצירוף באותיו׳ אלו לבורות שפעה של השטן כנגד וכן המט במאל ורי וכל זה על שמקיים זווג של קב״ה ושכינה׳ וזהו ויכלו לשון כלה שמים וארץ תפארת ומלכו׳ קב״ה ושכינת׳ וזהו ויכל אלהים עדת הדין ביום השביעי יום השבת מכל מלאכתו אשר עשה כל ימי השבוע הכל בדין ועתה גם הדין נמתק לרחמים ויברך אלהים את יום השביעי כו׳ ויקדש אותו כו׳ · ושבת הוא רפואה לכל וכולם יש להם מנוחה לרשעים וכמ״ש לצדיקים שכרי עבורם בספר הזוהר פ׳ כי עשור קצר ורווחין לון לאיובי גיהנם שעתא ופלגא שעתא · וכן בתלת ואנון בכל בכל יומא כרי נ׳ יקים עולים כו׳ מצות כנגד ששחיטו את התלונות של מע״ש שלקם קולו בעתעוסם כרעים וכן עולה השם עם הכולל כו׳ ובשבת יש להם עונג כיוצא כ״ר מצות שהי עולה כו׳ וכ״ר כמנין כח׳ · וזהו ס״ד אל כח רפאל כח ואלו הכ״ח שמו׳ לשבת יש להם עינוים בכל שבוע ושביע וכוסף יש להם כ׳ יאלה כשישראל אומרים אמן יהא שמיה רבא הכ״ה לקבלי׳ רחמין וחיים על כלה בסכנת׳ שם כוונת׳ פ׳ כח וע״ש וזהו ס״ד ועתה נגלל כ״ח כח לדבי אשר דברת לאמר :) ולמ״כ כוטל ידיו ויברך עלו ולא קודם הס׳ דום להוי הפסק א״ג דקי״ל הוא עברכי שעוברם לפי׳ שכי עני הפסק כמכואר בפוסקים · וקודם הברכה אומר אלו החרוזי׳ שמדברים במ״ר בע״ג ל׳ וקי עם וחם כעים עיקר על לחם משנה שיקחם בידו ויאמר :

לִמְבְצַע עַל רִיפְתָא כְּזֵיתָא וּכְבֵיעָתָא תְּרֵין יוּדִין נַקְטָא סְתִימִין וּפְרִישִׁין

מ מְשַׁח זֵיתָא דַּכְיָא דְּטַחֲנִין רֵיחַיָּא וְנַגְדִין נַחֲלַיָּא בְּגַוָּהּ בִּלְחִישִׁין

ה לָא נֵימָא רָזִין וּמִלִּין דִּגְנִיזִין דְּלֵיתְהוֹן מִתְחַזְיָן טְמִירִין וּכְבִישִׁין

א יִתְעַטְּרַת כַּלָּה בְּרָזִין דִּלְעֵילָּא בְּגוֹ הַאי הִלּוּלָא דְּעִירִין קַדִּישִׁין

ואחר ישבר שלחם כפי כיון נולכו׳ בשמחה ובטו׳ לבב ואחר שאכל נוטה לרבונו ובאר שפירשנו יטול ידיו ויאמר מה שכתוב למטה כמה וזהו שחרית ידי לפתוח לכלה כו׳ ויברך את״ב ברכת המזון · אלה בעלה בכונו׳ ברעוות׳ לליבא · ליום השבת קודם הסעודה שחרית שהוא לעתיקא קדישא יאמר

אמר רבי עקיבא אבין לעבודה זרה שמטמאה במשא כנדה : שנ׳ תזרם כמו דוה צא תאמר לו מה נדה מטמאה במשא אף עבודה זרה מטמאה במשא · ב מנין לספינה שהיא טהורה שנאמר דרך אניה בלב ים · מנין לערוגה שהיא ו׳ על ו׳ טפחים שזורעין בתוכה ה׳ זרעונין ד׳ על ד׳ רוחות הערוגה ואחת באמצע שנאמר כי כארץ תוציא צמחה וכגנה זרועיה תצמיח זרעה לא נאמר אלא זרועיה : ג מנין לפולטת שכבת זרע ביום השלישי שהיא

טמאה

טמאה שנא' היו נכונים לשלשת ימים · מנין שמרחיצין את המילה ביום השלישי שחל להיות בשבת שנא' ויה' ביום השלישי בהיותם כואבים : מניין שקושרין לשון של זהורי' בראש שעיר המשתלח שנא' אם יהיו חטאיכם כשני כשלג ילבינו : ד מנין לסיכה שהיא כשתיה ביום הכפורים אע"פ שאין ראיה לדבר זכר לדבר שנ' ותבא כמים בקרבו וכשמן בעצמותיו : ה המוציא עצים כדי לבשל ביצה קלה · תבלין כדי לתבל ביצה קלה ומצטרפין זה עם זה · קל' אגו' קל' רמונים איסטיס ופואה כדי לצבוע בהן בגד קטן פי הסבכה · מי רגלי' נתר ובורית קמוליא ואשלג לכבס בגד קטן פי הסבכה ר' יהודה אומר כדי להעביר את הכתם : ו פלפלת כל שהו · ועטרן כל שהו · מיני בשמים ומיני מתכות כל שהו · מאבני המזבח ומעפר המזבח מקק ספרי ומקק מטפחותיהם כל שהו שמצניע' לגונזן · רבי יהודה אומר אף המוציא משמשי ע"ז כל שהו שנאמר לא ידבק בידך מאומה מן החרם : ז המוציא קופת הרוכלין אע"פ שיש בה מינין הרבה אינו חייב אלא חטאת אחת · זרעוני גינה פחות מכגרוגרת · רבי יהודה בן בתירא אומר חמשה : זרע קשואין שני' זרע דלועין שנים : זרע פול המצרי שנים חגב חי טהור כל שהו מת כגרוגרת · צפורת כרמים בין חיה בין מתה כל שהוא שמצניעין אותה לרפואה : ר' יהודה אומר אף המוציא חגב חי טמא כל שהוא שמצניעין אותו לקטן לשחוק בו :

שני שדיך כשני עפרים תאומי צביה הרועים בשושנים · עד שיפוח היום ונסו הצללים אלך לי אל הר המור ואל גבעת הלבונה · כלך יפה רעיתי ומום אין בך : אתי מלבנון כלה אתי מלבנון תבואי תשורי מראש אמנה מראש שניר וחרמון ממעונות אריות מהררי נמרים :

המצניע לזרע ולדוגמא ולרפואה והוציאו בשבת חייב בכל שהו · וכל אדם אין חייב עליו אלא כשיעורו · חזר והכניסו אינו חייב אלא כשיעורו : ב המוציא אוכלין ונתנן על האסקופה בין שחזר והוציאן בין שהוציאן אחר פטור · מפני שלא עשה מלאכתו בבת אחת · קופה שהיא מליאה פירות ונתנה על אסקופה החיצונ' אע"פ שרוב הפירות שבחוץ פטור עד שיוציא את כל הקופה : ג המוציא בין בימינו בין בשמאלו בתוך חיקו או על כתפיו חייב שכן משא בני קהת · לאחריו ברגלו בפיו ובמרפקו באזנו ובשערו ובפונדתו ופיה למטה בין פונדתו לחלוקו ובשפת חלוקו במנעלו בסנדלו פטור שלא הוציא כדרך המוציאין · ד המתכוין להוציא לפניו ובא לו לאחריו פטור · לאחריו ובא לו לפניו חייב באמת אמרו האשה החוגרת בסינר בין מלפניה ובין מלאחריה חייבת שכן ראוי להיות חוזר רבי יהודה אומר אף מקבלי פתקין : ה המוציא ככר לרשות הרבים חייב הוציאו שנים פטורין לא יכול אחד להוציאו והוציאוהו שנים חייבים ורבי שמעון פוטר · המוציא אוכלין פחות מכשיעור בכלי פטור אף על הכלי שהכלי טפילה לו את החי במטה פטור אף על המטה שהמטה טפילה לו את המת במטה חייב וכן כזית מן המת וכזית מן הנבלה וכעדשה מן השרץ חייב ורבי שמעון פוטר · ו הנוטל צפרניו זו בזו או בשיניו וכן שערו וכן שפמו וכן זקנו וכן הגודלת וכן הכוחלת וכן הפוקסת רבי אליעזר מחייב וחכמים אוסרין משום שבות · התולש מעציץ נקוב חייב · ושאינו נקוב פטור ורבי שמעון פוטר בזה ובזה ·

לבבתני אחותי כלה לבבתני באחר מעיניך באחד ענק מצורניך · מה יפו דדיך אחותי כלה מה טבו דדיך מיין וריח שמניך מכל בשמים :

נפת תטפנה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמתיך
כריח לבנון: גן נעול אחתי כלה גל נעול מעין חתום:

הזורק [illegible]

שלחיך פרדס רמונים עם פרי מגדים כפרים עם נרדים נרד וכרכם קנה
וקנמון עם כל עצי לבונה מר ואהלות עם כל ראשי בשמים מעין
גנים באר מים חיים ונזלים מן לבנון· עורי צפון ובואי תימן הפיחי גני
יזלו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו·

הבונה [illegible]

פטור · כתב אות אחת סמוך לכתב : ר' יהושע בן בתירא מחייב · וחכמים פוטרין · ו הכותב שתי אותיות בשני העלמות אחת שחרית ואחת בין הערבים · רבן גמליאל מחייב · וחכמים פוטרין :

בָּאתִי לְגַנִּי אֲחֹתִי כַלָּה אָרִיתִי מוֹרִי עִם בְּשָׂמִי אָכַלְתִּי יַעְרִי עִם דִּבְשִׁי שָׁתִיתִי יֵינִי עִם חֲלָבִי אִכְלוּ רֵעִים שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ דּוֹדִים : אֲנִי יְשֵׁנָה וְלִבִּי עֵר קוֹל דּוֹדִי דוֹפֵק פִּתְחִי לִי אֲחֹתִי רַעְיָתִי יוֹנָתִי תַמָּתִי שֶׁרֹּאשִׁי נִמְלָא טָל קְוֻצּוֹתַי רְסִיסֵי לָיְלָה : פָּשַׁטְתִּי אֶת כֻּתָּנְתִּי אֵיכָכָה אֶלְבָּשֶׁנָּה רָחַצְתִּי אֶת רַגְלַי אֵיכָכָה אֲטַנְּפֵם : דּוֹדִי שָׁלַח יָדוֹ מִן הַחוֹר וּמֵעַי הָמוּ עָלָיו :

רבי אליעזר אומר האורג ג' חוטין בתחלה · ואחד על האריג חייב · וחכמים אומרים בין בתחלה בין בסוף שיעורו שני חוטין · ב העושה שתי בתי נירין · בנירין בקירוס · בנפה · בכברה ובסל חייב · והתופר שתי תפירות · והקורע על מנת לתפור שתי תפירות : ג הקורע בחמתו ועל מתו וכל המקלקלים פטורין : והמקלקל על מנת לתקן · שיעורו כמתקן : ד שיעור המלבן והמנפץ והצובע והטווה כמלא רחב הסיט כפול : והאורג שני חוטין שיעורו כמלא הסיט : ה ר' יהודה אומר הצד צפור למגדל · וצבי לבית חייב · וחכמים אומרים צפור למגדל וצבי לגנה ולחצר ולביברין : רשב"ג אומר לא כל הביברין שוין · זה הכלל כל המחוסר צידה פטור : ושאינו מחוסר צידה חייב · ו צבי שנכנס לבית ונעל אחד בפניו חייב · נעלו שנים פטורים · לא יכול אחד לנעול ונעלו שנים חייבים · ור"ש פוטר : ז ישב האחד על הפתח ולא מלאהו · ישב השני ומלאהו השני חייב : ישב הראשון על הפתח ומלאהו · ובא השני וישב בצדו · אע"פ שעמד הראשון והלך לו הראשון חייב · והשני פטור · הא למה זה דומה לנועל את ביתו לשמרו · ונמצא צבי שמור בתוכו :

קַמְתִּי אֲנִי לִפְתֹּחַ לְדוֹדִי וְיָדַי נָטְפוּ מוֹר וְאֶצְבְּעֹתַי מוֹר עֹבֵר עַל כַּפּוֹת הַמַּנְעוּל : פָּתַחְתִּי אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי חָמַק עָבָר נַפְשִׁי יָצְאָה בְדַבְּרוֹ בִּקַּשְׁתִּיהוּ וְלֹא מְצָאתִיהוּ קְרָאתִיו וְלֹא עָנָנִי : מְצָאֻנִי הַשֹּׁמְרִים הַסֹּבְבִים בָּעִיר הִכּוּנִי פְצָעוּנִי נָשְׂאוּ אֶת רְדִידִי מֵעָלַי שֹׁמְרֵי הַחֹמוֹת : הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלִָם אִם תִּמְצְאוּ אֶת דּוֹדִי מַה תַּגִּידוּ לוֹ שֶׁחוֹלַת אַהֲבָה אָנִי :

שמונה שרצים האמורים בתורה · הצדן והחובל בהן חייב · ושאר שקצים ורמשים החובל בהן פטור · הצדן לצורך חייב · שלא לצורך פטור · חיה ועוף שברשותו · הצדן פטור · והחובל בהם חייב : ב אין עושין הילמי בשבת · אבל עושה הוא את מי המלח · וטובל בו פיתו · ונותן לתוך התבשיל · א"ר יוסי והלא הוא הילמי בין מרובה בין מועט · ואלו הן מי מלח המותרין · נותן שמן לכתחלה לתוך המים או לתוך המלח : ג אין אוכלין איזוב יון בשבת · לפי שאינו מאכל בריאים · אבל אוכל הוא את יועזר ושותה אבוב רועה · כל האוכלין אוכל אדם לרפואה · וכל המשקין שותה חוץ ממי דקלים · וכוס עיקרים · מפני שהן לירוקה · אבל שותה הוא מי דקלים

לצמאו וסך שמן עיקרין שלא לרפואה : ד החושש בשיניו · לא יגמע בהן את החומץ · אבל מטבל הוא כדרכו ·
ואם נתרפא נתרפא : החושש במתניו לא יסוך יין וחומץ · אבל סך הוא את השמן ולא שמן ורד · בני מלכים סכין
שמן ורד על מכותיהן · שכן דרכן לסוך בחול · ר' שמעון אומר כל ישראל בני מלכים הם :

מַה־דּוֹדֵךְ מִדּוֹד הַיָּפָה בַּנָּשִׁים מַה־דּוֹדֵךְ מִדּוֹד שֶׁכָּכָה הִשְׁבַּעְתָּנוּ : דּוֹדִי צַח
וְאָדוֹם דָּגוּל מֵרְבָבָה : רֹאשׁוֹ כֶּתֶם פָּז קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחֹרוֹת כָּעוֹרֵב :
עֵינָיו כְּיוֹנִים עַל־אֲפִיקֵי מָיִם רֹחֲצוֹת בֶּחָלָב יֹשְׁבוֹת עַל־מִלֵּאת :

אלו קשרים שחייבים עליהם קשר הגמלין · וקשר הספנין · וכשם שהוא חייב על קישורן · כך הוא חייב על
היתרן · ר' מאיר אומר כל קשר שהוא יכול להתירו באחת מידיו · אין חייבין עליו : ב יש לך קשרים
שאין חייבין עליהן כקשר הגמלים וכקשר הספנין : קושרת אשה מפתח חלוקה · וחוטי סבכה · ושל פסקיא
ורצועות מנעל וסנדל · ונודות יין ושמן · וקדרה של בשר · ר' אליעזר בן יעקב אומר · קושרין לפני הבהמה בשביל
שלא תצא · קושרין דלי בפסיקיא אבל לא בחבל · ר' יהודה מתיר · כלל א"ר יהודה כל קשר שאינו של קיימא
אין חייבין עליו : ג מקפלין את הכלים · אפי' ד' וה' פעמים : ומציעין את המטות מלילי שבת לשבת · אבל לא משבת
למוצאי שבת · ר' ישמעאל אומר מקפלין את הכלים · ומציעין את המטות מיוה"כ לשבת · וחלבי שבת קריבין ביוה"כ ·
ר' עקיבא אומר לא של שבת קריבין ביום הכפורים · ולא של יום הכפורים קריבין בשבת :

לְחָיָו כַּעֲרוּגַת הַבֹּשֶׂם מִגְדְּלוֹת מֶרְקָחִים שִׂפְתוֹתָיו שׁוֹשַׁנִּים נֹטְפוֹת מוֹר
עֹבֵר : יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב מְמֻלָּאִים בַּתַּרְשִׁישׁ מֵעָיו עֶשֶׁת שֵׁן מְעֻלֶּפֶת סַפִּירִים :
שׁוֹקָיו עַמּוּדֵי שֵׁשׁ מְיֻסָּדִים עַל־אַדְנֵי־פָז מַרְאֵהוּ כַּלְּבָנוֹן בָּחוּר כָּאֲרָזִים :
חִכּוֹ מַמְתַקִּים וְכֻלּוֹ מַחֲמַדִּים זֶה דוֹדִי וְזֶה רֵעִי בְּנוֹת יְרוּשָׁלָ͏ִם :

כל כתבי הקדש מצילין אותן מפני הדליקה · בין שקורין בהן ובין שאין קורין בהן ·
ואע"פ שכתובין בכל לשון טעונים גניזה · ומפני מה אין קורין בהם · מפני
ביטול בית המדרש : מצילין תיק הספר עם הספר ותיק התפילין עם התפילין · ואף על פי שיש בתוכן
מעות ולהיכן מצילין אותן למבוי שאינו מפולש · בן בתירא אומר אף למפולש : ב מצילין מזון ג' סעודות ·
הראוי לאדם לאדם הראוי לבהמה לבהמה · כיצד נפלה דליקה בלילי שבת מצילין מזון ג' סעודות בשחרית
מצילין מזון ב' סעודות במנחה מזון סעודה אחת ר' יוסי אומר לעולם מצילין מזון שלש סעודות · ג מצילין סל
מלא ככרות : ואפי' יש בו מאה סעודות · ועיגול של דבילה : וחבית של יין ואומר לאחרים בואו והצילו
לכם : ואם היו פיקחין עושין עמו חשבון אחר השבת · להיכן מצילין אותן לחצר המעורבת : בן בתירא אומר אף
לשאינה מעורבת : ד ולשם מוציא כל כלי תשמישו · ולובש כל מה שיכול ללבוש · ועוטף כל מה שיכול לעטוף ·
ר' יוסי אומר שמונה עשר כלים · וחוזר ולובש ומוציא ואומר לאחרים בואו והצילו עמי : ה ר' שמעון בן ננס אומר
פורסין עור של גדי ע"ג שידה תיבה ומגדל שאחז בהן את האור · מפני שהוא מחרך ועושין מחיצה בכל הכלים
בין מלאים · בין ריקנים : בשביל שלא תעבור הדליקה · ר' יוסי אוסר בכלי חרס חדשים מלאין מים · לפי שאין
יכולין לקבל את האור · והן מתבקעין ומכבין את הדליקה : ו נכרי שבא לכבות · אין אומרים לו כבה ואל

תכבה

לכבות · מפני שאין שביתתו עליהן · אבל קטן שבא לכבות · אין שומעין לו : מפני ששביתתו עליהן : ז׳ כופין
קערה על גבי הנר בשביל שלא תאחוז בקורה · ועל צואה של קטן · ועל עקרב שלא תישך · א״ר יהודה מעשה
בא לפני רבן יוחנן בן זכאי בערב ואמר חוששני לו מחטאת : ח׳ נכרי שהדליק את הנר : משתמש לאורו ישראל
ואם בשביל ישראל אסור · מילא מים להשקות בהמתו : משקה אחריו ישראל · אם בשביל ישראל אסור : עשה גוי
כבש לירד בו · יורד אחריו ישראל · ואם בשביל ישראל אסור · מעשה ברבן גמליאל וזקנים שהיו באין בספינה ·
ועשה גוי כבש לירד בו · וירדו בו רבן גמליאל וזקנים ·

אנה הלך דודך היפה בנשים אנה פנה דודך ונבקשנו עמך : דודי ירד
לגנו לערוגות הבשם לרעות בגנים וללקט שושנים : אני לדודי ודודי לי
הרועה בשושנים : יפה את רעיתי כתרצה נאוה כירושלים אימה כנדגלות

(שנאמר כבוד כמה גדולים שלומדים ביום השבת קודם שמקדשים קידושא רבא · פרק ז׳ ששבת השבת כי גם
יורדות לכלל ישראל כאן אין לב שלהבת ה״ו אף כי אמרו לותו בלילה מזורי אותו ביום ואח״כ פ״ק דאם כתפלים
תפסה מעתה עשר קדושות על כמעת שקערה מוך הפרק וסמכה הרא : וכה שהמרק ספני עונם א׳ תעמוד
על הפרק כי בנם יקטרו קטר אעין קורס אל ירושלים וכ״ה נסבת ויי״ברלפה · וכל המרבה לעצום הטוב וכוסה
יעמה יטיב רצפון לירושלים ·) ואח״כ יאמר אתקינו סעודתי דמהימנותא שלימתא חדוותא דמלכא קדישא · אתקינו
סעודתי דמלכא · דא הוא סעודתא דע״ק · וחקל תפוחין וזעיר אנפין אתיין לסעדא בהדיה ·

אסדר לסעודתא בצפרא דשבתא ואזמין בה השתא עתיקא קדישא
נ הוריה ישרי בה בקידושא רבה ובחמרא טבא דבי תחדי נפשא
י שדר לן שופריה ונחזי ביקריה ויחזי לן סתריה דאתאמר בלחישא
י גלה לן טעמי דבתריסר נהמי דאינון את בשמיה כפילא וקלישא
צ רורא דלעילא דבי חיי כלא דיתרבי חילה ותיסק עד רישא
ח דו חצדי חקלא בדבור ובקלא ומללו מלה במתיקא כדובשא
ק דם ריבון עלמין במלין סתימין דגלון פתגמין ותמרון חידושא
ל עטר פתורא ברזא יקירא עמיקא וטמירא ולאו מלתא אוושא
ו אלין מיליא יהון לרקיעיא ותמן מאן שריא הלא הוא שמשא
ר בו יתיר יסגי לעילא מן דרגיה ויסב בת זוגיה דהות פרישא

מזמור לדוד ה' רועי לא אחסר · בנאות דשא ירביצני על מי מנוחות ינהלני · נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו : גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמוני תערוך לפני שלחן נגד צוררי דשנת בשמן ראשי כוסי רויה · אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית ה' לאורך ימים : אם תשיב משבת רגלך עשות חפציך ביום קדשי וקראת לשבת עונג לקדוש ה' מכבד וכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר : אז תתענג על ה' והרכבתיך על במותי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי ה' דבר · ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדורותם ברית עולם ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ וכו' זה סגוליתי שבתו כמה על כן ברך ה' את יום השבת ויקדשהו · פרי הגפן ודבוקי כלי אע"פ בורא פרי הגפן · ושותה כדי רביעית ויתן לכל המסובין ויטול ידיו ויקדים פיהם יברך ע"כ ויקדים שיבצע על שתי ככרות ויאמר נ"כ לעכבא על רשעא ככתוב לע"ל : ואח"כ יבצע על שתי ככרות ויברך ברכת המוציא ויאמר אחר הסעודה יטול ידיו למים אחרונים ויטול ידיו אחר המזון ויאמר ·

יְדֵי אַשְׁחֵי אֲנָא · לְגַבֵּי חַד מָנָא · לְסִטְרָא חוֹרִינָא · דְּלֵית בֵּיהּ מַמָּשָׁא :
אַזְמִין בִּתְלָתָא · בְּכַסָּא דְבִרְכְתָא · לְעִלַּת עִלָּתָא · עַתִּיקָא קַדִּישָׁא :

ויברך אח"כ ברכת המזון ואחר שיגמור לסעודה שלישית יאמר זמיר שלפניו ויאמר משנה פרק י"ז שלו :

כל הכלים ניטלין בשבת ודלתותיהם עמהן אע"פ שנתפרקו בשבת שאינן דומין לדלתות הבית לפי שאינן מן המוכן · ב נוטל אדם קורנס לפצע בו את האגוזים וקורדום לחתוך את הדבלה מגירה לגור בה את הגבינה מגרפה לגרוף בה את הגרוגרות את הרחת ואת המזלג לתת עליו לקטן את הכוש ואת הכרכר לתחוב בו מחט של יד ליטול בו את הקוץ ושל סקאים לפתוח בו את הדלת : ג קנה של זיתים אם יש קשר בראשו מקבל טומאה ואם לאו אין מקבל טומאה בין כך ובין כך ניטל בשבת : ד ר' יוסי אומר כל הכלים ניטלים חוץ מן המסר הגדול ויתד של מחרישה כל הכלים ניטלין לצורך ושלא לצורך ר' נחמיה אומר אין ניטלין אלא לצורך · ה כל הכלים הניטלין בשבת שבריהן ניטלין עמהן ובלבד שיהו עושין מעין מלאכה שברי עריבה לכסות בהן את פי החבית שברי זכוכית לכסות בהן את פי הפך ר' יהודה אומר ובלבד שיהו עושין מעין מלאכתן שברי עריבה לצוק לתוכן מקפה ושל זכוכית לצוק לתוכן שמן · ו האבן שבקירויה אם ממלאים בה ואינה נופלת מטלטלין בה ואם לאו אין מטלטלין בה זמורה שהיא קשורה בטפיח ממלאין בה בשבת · ז פקק החלון ר' אליעזר אומר בזמן שהוא קשור ותלוי פוקקין בו ואם לאו אין פוקקין בו וחכמים אומרים בין כך ובין כך פוקקין בו · ח כל כסויי הכלים שיש להם בית אחיזה ניטלים בשבת א"ר יוסי במה דברים אמורים בכסויי הקרקע אבל בכסויי הכלים בין כך ובין כך ניטלין בשבת :

הָסֵבִּי עֵינַיִךְ מִנֶּגְדִּי שֶׁהֵם הִרְהִיבֻנִי שַׂעְרֵךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים שֶׁגָּלְשׁוּ מִן הַגִּלְעָד : שִׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר הָרְחֵלִים שֶׁעָלוּ מִן הָרַחְצָה שֶׁכֻּלָּם מַתְאִימוֹת וְשַׁכֻּלָה אֵין בָּהֶם : כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ : שִׁשִּׁים הֵמָּה מְלָכוֹת וּשְׁמֹנִים פִּילַגְשִׁים וַעֲלָמוֹת אֵין מִסְפָּר ·

מפנין אפילו ד' וה' קופות של תבן ושל תבואה מפני האורחים ומפני בטול בית המדרש אבל לא את האוצר מפנין תרומה טהורה ודמאי ומעשר ראשון שנטלה תרומתו ומעשר שני והקדש שנפדו והתורמוס ·

אותם: מפני שהוא מאכל לעזים. אבל לא הטבל ולא מעשר ראשון שלא ניטלה תרומתו ולא את מעשר שני והקדש שלא נפדו ולא את הלוף ולא החרדל רשב"ג מתיר בלוף. מפני שהוא מאכל עורבין. ב חבילי קש וחבילי עצים וחבילי זרדים. אם התקינן למאכל בהמה מטלטלין אותם ואם לאו אין מטלטלין אותם: כופין את הסל לפני האפרוחים כדי שיעלו וירדו תרנגולת שברחה. דוחין אותה עד שתכנס: מדדין עגלין וסייחין אשה מדדה את בנה א"ר יהודה אימתי בזמן שהוא נוטל אחת ומניח אחת אבל אם היה גורר אסור: ג אין מילדין את הבהמה ביום טוב אבל מסעדין ומילדין את האשה בשבת וקורין לה חכמה ממקום למקום ומחללין עליה את השבת וקושרין את הטבור ר' יוסי אומר אף חותכין וכל צרכי מילה עושין בשבת

אַחַת הִיא יוֹנָתִי תַמָּתִי אַחַת הִיא לְאִמָּהּ בָּרָה הִיא לְיוֹלַדְתָּהּ רָאוּהָ בָנוֹת וַיְאַשְּׁרוּהָ מְלָכוֹת וּפִילַגְשִׁים וַיְהַלְלוּהָ׃ מִי זֹאת הַנִּשְׁקָפָה כְּמוֹ שָׁחַר יָפָה כַלְּבָנָה בָּרָה כַּחַמָּה אֲיֻמָּה כַּנִּדְגָּלוֹת׃ אֶל גִּנַּת אֱגוֹז יָרַדְתִּי לִרְאוֹת בְּאִבֵּי הַנָּחַל לִרְאוֹת הֲפָרְחָה הַגֶּפֶן הֵנֵצוּ הָרִמֹּנִים׃ לֹא יָדַעְתִּי נַפְשִׁי שָׂמַתְנִי מַרְכְּבוֹת עַמִּי נָדִיב׃

רבי אליעזר אומר אם לא הביא כלי מע"ש מביאו בשבת מגולה ובסכנה מכסהו על פי עדים ועוד אמר ר"א כורתים עצים לעשות פחמין ולעשות כלי ברזל כלל אמר ר' עקיבא כל מלאכה שאפשר לעשות מע"ש אינה דוחה את השבת ושאי אפשר לעשותה מערב שבת דוחה את השבת. ב עושין כל צרכי מילה בשבת מוהלין ופורעין ומוצצין ונותנין עליה אספלנית וכמון אם לא שחק מע"ש לועס בשיניו ונותן. אם לא טרף יין ושמן מע"ש ינתן זה בעצמו וזה בעצמו ואין עושין לה חלוק לכתחילה אבל כורך עליה סמרטוט. אם לא התקין מערב שבת כורך על אצבעו ומביא ואפי' מחצר אחרת: ג מרחיצין את הקטן בין לפני המילה ובין לאחר המילה ומזלפין עליו ביד אבל לא בכלי. ר' אלעזר בן עזריה אומר מרחיצין את הקטן ביום השלישי שחל להיות בשבת שנאמר ויהי ביום השלישי בהיותם כואבים: ספק ואנדרוגינוס אין מחללין עליו את השבת. ורבי יהודה מתיר באנדרוגינוס: ד מי שהיו לו שני תינוקות אחד למול אחר השבת ואחד למול בשבת. ושכח ומל את של אחר השבת בשבת חייב. אחד למול בערב שבת ואחד למול בשבת. ושכח ומל את של ערב שבת בשבת. ר' אליעזר מחייב חטאת ור' יהושע פוטר. ה קטן נימול לשמונה לתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר. לא פחות ולא יותר. הא כיצד כדרכו לשמונה. נולד לבין השמשות נימול לתשעה. בין השמשות של ערב שבת נימול לעשרה. יו"ט לאחר השבת נימול לאחד עשר. שני ימים טובים של ר"ה נימול לשנים עשר. קטן החולה אין מוהלין אותו עד שיבריא. ו אלו הן הציצין המעכבין את המילה. בשר החופה את רוב העטרה. ואינו אוכל בתרומה. ואם היה בעל בשר מתקנו מפני מראית העין: מל ולא פרע את המילה כאילו לא מל:

שׁוּבִי שׁוּבִי הַשּׁוּלַמִּית שׁוּבִי שׁוּבִי וְנֶחֱזֶה בָּךְ מַה תֶּחֱזוּ בַּשּׁוּלַמִּית כִּמְחֹלַת הַמַּחֲנָיִם׃ מַה יָּפוּ פְעָמַיִךְ בַּנְּעָלִים בַּת נָדִיב חַמּוּקֵי יְרֵכַיִךְ כְּמוֹ חֲלָאִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָמָּן׃ שָׁרְרֵךְ אַגַּן הַסַּהַר אַל יֶחְסַר הַמָּזֶג בִּטְנֵךְ עֲרֵמַת חִטִּים סוּגָה בַּשּׁוֹשַׁנִּים׃ שְׁנֵי שָׁדַיִךְ כִּשְׁנֵי עֳפָרִים תָּאֳמֵי צְבִיָּה׃

רבי אליעזר אומר תולין את המשמרת ביום טוב · ונותנים לתלויה בשבת · וחכמים אומרים אין תולין את המשמרת ביום טוב ואין נותנים לתלויה בשבת אבל נותנים לתלויה בי"ט ב נותנין מים על גבי השמרים בשביל שיצלו · ומסננין את היין בסודרין · ובכפיפה מצרית · ונותנים ביצה במסננת של חרדל · ועושין אנומלין בשבת · ר' יהודה אומר בשבת בכוס בי"ט בלגין · ובמועד בחבית · ר' צדוק אומר הכל לפי האורחין : ג אין שורין את החלתית בפושרים · אבל נותן לתוך החומץ : ואין שורין את הכרשינין · ולא שפין אותן · אבל נותן לתוך הכברה או לתוך הכלכלה · אין כוברין את התבן בכברה · ולא יתננו על גבי מקום גבוה בשביל שירד המוץ · אבל נוטל הוא בכברה ונותן לתוך האבוס · ד גורפין מלפני הפטם ומסלקין לצדדין מפני הרעי · דברי ר' דוסא : וחכמי' אוסרין · נוטלין מלפני בהמה זו ונותנין לפני בהמה זו בשבת · ה הקש שעל גבי המטה לא ינענענו בידו · אלא מנענעו בגופו · ואם היה מאכל בהמה או שהיה עליו כר או סדין · מנענעו בידו · מכבש של בעלי בתי' מתירין · אבל לא כובשין · ושל כובסין לא יגע בו · ר' יהוד' או' אם היה מותר מעט מתי' את כלו ושומטו :

צַוָּארֵךְ כְּמִגְדַּל הַשֵּׁן עֵינַיִךְ בְּרֵכוֹת בְּחֶשְׁבּוֹן עַל שַׁעַר בַּת רַבִּים אַפֵּךְ כְּמִגְדַּל הַלְּבָנוֹן צוֹפֶה פְּנֵי דַמָּשֶׂק: רֹאשֵׁךְ עָלַיִךְ כַּכַּרְמֶל וְדַלַּת רֹאשֵׁךְ כָּאַרְגָּמָן מֶלֶךְ אָסוּר בָּרְהָטִים: מַה יָּפִית וּמַה נָּעַמְתְּ אַהֲבָה בַּתַּעֲנוּגִים: זֹאת קוֹמָתֵךְ דָּמְתָה לְתָמָר וְשָׁדַיִךְ לְאַשְׁכֹּלוֹת ·

נוטל אדם את בנו והאבן בידו · וכלכלה והאבן בתוכה : ומטלטלין תרומה טמאה עם הטהורה · ועם החולין ר' יהודה אומר אף מעלין את המדומע בא' ומאה : ב האבן שע"פ החבית · מטה על צדה והיא נופלת : היתה בין החביות מגביה ומטה על צדה והיא נופלת · מעות שעל הכר · נוער את הכר והן נופלות · היתה עליו לשלשת · מקנח' בסמרטוט : היתה של עור · נותנין עליה מים עד שתכלה : ג בש"א מגביהין מן השלחן עצמות וקליפין · ובה"א נוטל את הטבלא כולה ומנערה : מעבירין מלפני השלחן פירורין פחות מכזית · ושער של אפונין ושער עדשים · מפני שהוא מאכל בהמה : ספוג אם יש לו עור בית אחיזה מקנחין בו · ואם לאו אין מקנחין בו · וחכמים אומרים בין כך ובין כך ניטל בשבת · ואינו מקבל טומאה :

אָמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְתָמָר אֹחֲזָה בְּסַנְסִנָּיו וְיִהְיוּ נָא שָׁדַיִךְ כְּאֶשְׁכְּלוֹת הַגֶּפֶן וְרֵיחַ אַפֵּךְ כַּתַּפּוּחִים: וְחִכֵּךְ כְּיֵין הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוֹדִי לְמֵישָׁרִים דּוֹבֵב שִׂפְתֵי יְשֵׁנִים: אֲנִי לְדוֹדִי וְעָלַי תְּשׁוּקָתוֹ: לְכָה דוֹדִי נֵצֵא הַשָּׂדֶה נָלִינָה בַּכְּפָרִים:

חבית שנשברה · מצילין הימנה מזון ג' סעודות · ואומר לאחרים באו והצילו לכם · ובלבד שלא יספוג · אין סוחטין את הפירות להוציא מהן משקין : ואם יצאו מעצמן אסורין ר' יהודה אומ' אם לאוכלי' היוצא מהן מותר · ואם למשקין היוצא מהן אסור : חלות דבש שריסקן מערב שבת · ויצאו מעצמן אסורים · ור' אליעז' מתיר : ב כל שבאו בחמין מערב שבת · שורין אותו בחמין בשבת · וכל שלא בא בחמין מערב שבת · מדיחין אותו בחמין בשבת · חוץ מן המליח הישן · ודגים מלוחים קטנים · וקולייס האספנין · שהדחתן זו היא גמר מלאכתן : ג שובר אדם את החבית לאכול הימנה גרוגרות · ובלבד שלא יתכוין לעשות כלי · ואין נוקבין מגופה של חבית דברי ר' יהודה · ור' יוסי מתיר · ולא יקבנה מצדה · ואם היתה נקובה · לא יתן עליה שעוה מפני שהוא ממרח :

ט״ו יהודה שתשה בא לפני רבן יוחנן בן זכאי בערב ולאחר חושכה לו שתשלם · ד׳ [illegible] לאין סכנה
ע סביל פילה סכור · ולא הקים יפים ברגים בשביל פיכבו · ולא כבוכן בחמה בשביל פיחמו · עו שכפרו כליו ·
כדרך כמים שהלך כסן ולאינו קודם · כב ע לחבר כחיבוסה שוטין בחמה · אבל לא כבגד סעם : ה׳ פרושין כפי
שערם וכפי שנבר וכסתתב לפי כשער אלונם לו לא יבילם כ״דו אבל עפרה כבי אדם שמספגין אבל כם ת אים
שביכם יד סם ורגליהם שבילין אותן כיקון ו׳ שכין ומשסין בכבי עצ׳ אבל לא שמעלי׳ ולא שקנרדין אין יורדין
לקרקע ואין עוסין לפיקטוריון ואין שנבכין את הקטן ואין מחזירין את השבר שי שבתפרק ידו ורגלו לא יטרפם
בגונן אבל רוחץ שום כדרכו ואם בתרפא נתרפא :

נשכימה לכרמים נראה אם פרחה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמונים
שם אתן את דדי לך : הדודאים נתנו ריח ועל פתחינו כל מגדים חדשים גם
ישנים דודי צפנתי לך : מי יתנך כאח לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ אשקך
גם לא יבוזו לי : אנהגך אביאך אל בית אמי תלמדני אשקך מיין הרקח
מעסיס רמני :

שואל אדם מחבירו כדי יין וכדי שמן ובלבד שלא יאמר לו הלויני וכן האשה מחבירתה בכרות ואם אינו
מאמינו מניח טליתו אצלו ועושה עמו חשבון לאחר שבת וכן ע״פ בירושלים שחל להיות בשבת מניח
טליתו אצלו ונוטל את פסחו ועושה עמו חשבון לאחר יום טוב · ב׳ מונה אדם את אורחיו ואת פרפרותיו מפיו אבל לא
מן הכתב ומפיס עם בניו ועם בני ביתו על השולחן ובלבד שלא יתכוין לעשות מנה גדולה כנגד קטנה משום
קוביא ומטילין חלשים על הקדשים בי״ט אבל לא על המנות · ג׳ לא ישכור אדם פועלים בשבת ולא יאמר אדם לחבירו
לשכור לי פועלים אין מחשיכין על התחום לשכור פועלים ולהביא פירות אבל מחשיך הוא לשמור ומביא פירות
בידו כלל אמר אבא שאול כל שאני זכאי באמירתו רשאי אני להחשיך עליו : ד׳ מחשיכין על התחום לפקח על
עסקי כלה ועל עסקי המת להביא לו ארון ותכריכין גוי שהביא חלילין בשבת לא יספוד בהן ישראל אלא אם כן
באו ממקום קרוב עשו לו ארון וחפרו לו קבר יקבר בו ישראל ואם בשביל ישראל לא יקבר בו עולמית · ה׳ עושין
כל צרכי המת סכין ומדיחין אותו ובלבד שלא יזיזו בו אבר שומטין את הכר מתחתיו ומטילין אותו
על החול בשביל שימתין קושרים את הלחי לא שיעלה אלא שלא יוסיף וכן קורה שנשברה סומכין אותו בספסל או בארוכות
המטה לא שתעלה אלא שלא תוסיף אין מעמצין את המת בשבת ולא בחול עם יציאת הנפש והמעמצים עם יציאת
הנפש הרי זה שופך דמים :

שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני : השבעתי אתכם בנות ירושלם מה
תעירו ומה תעררו את האהבה עד שתחפץ : מי זאת עלה מן המדבר
מתרפקת על דודה תחת התפוח עוררתיך שמה חבלתך אמך שמה
חבלה ילדתך : שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך כי עזה כמות
אהבה קשה כשאול קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתיה :

מי שהחשיך בדרך נותן כיסו לנכרי ואם אין עמו נכרי מניחו על החמור הגיע לחצר החיצונ' נוטל את הכ'
הניטלין בשבת ושאין ניטלין בשבת מתיר החבלים והשקים נופלים מאליהם . ב מתירין פקיעי עמיר
לפני בהמה ומפספסים את הכיפין אבל לא את הזירין אין מרסקין לא את השחת ולא את החרובין לפני בהמ' בין
דקה ובין גסה ר' יהודה מתיר בחרובין בדקה ג אין אובסין את הגמל ולא דורסין אבל מלעיטין ואין ממרים את
העגלים אבל מלעיטין ומהלקטין לתרנגולין ונותנים מים למורסן אבל לא גובלין ואין נותנים מים לפני דבורים
ולפני יונים שבשובך אבל נותנין לפני אווזין ותרנגולין ולפני יוני הרדסיאות : ד מחתכין את הדלועים לפני
הבהמה ואת הנבלה לפני הכלבים ר' יהודה אומר אם לא היתה נבלה מערב שבת אסורה לפי שאינה מן המוכנה
מפירין נדרים בשבת ונשאלין לנדרים שהם לצורך השבת ופוקקים את המאור ומודדין את המטלית ומודדין את
המקוה ומעשה בימי אביו של ר' צדוק ובימי אבא שאול בן בטנית שפקקו את המאור בטפיח וקשרו את המקידה בגמי
לידע אם יש בגיגית פותח טפח אם לאו ומדבריהם למדנו שפוקקים ומודדין וקושרין בשבת :

מַיִם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאַהֲבָה וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ אִם־יִתֵּן אִישׁ
אֶת־כָּל־הוֹן בֵּיתוֹ בְּאַהֲבָה בּוֹז יָבוּזוּ לוֹ: אָחוֹת לָנוּ קְטַנָּה וְשָׁדַיִם אֵין לָהּ מַה
נַּעֲשֶׂה לַאֲחוֹתֵנוּ בַּיּוֹם שֶׁיְּדֻבַּר־בָּהּ: אִם חוֹמָה הִיא נִבְנֶה עָלֶיהָ טִירַת כָּסֶף
וְאִם דֶּלֶת הִיא נָצוּר עָלֶיהָ לוּחַ אָרֶז: אֲנִי חוֹמָה וְשָׁדַי כַּמִּגְדָּלוֹת אָז הָיִיתִי
בְעֵינָיו כְּמוֹצְאֵת שָׁלוֹם: כֶּרֶם הָיָה לִשְׁלֹמֹה בְּבַעַל הָמוֹן נָתַן אֶת־הַכֶּרֶם
לַנֹּטְרִים אִישׁ יָבִא בְּפִרְיוֹ אֶלֶף כָּסֶף: כַּרְמִי שֶׁלִּי לְפָנָי הָאֶלֶף לְךָ שְׁלֹמֹה
וּמָאתַיִם לְנֹטְרִים אֶת־פִּרְיוֹ: הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגַּנִּים חֲבֵרִים מַקְשִׁיבִים לְקוֹלֵךְ
הַשְׁמִיעִנִי: בְּרַח דּוֹדִי וּדְמֵה לְךָ לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים עַל הָרֵי בְשָׂמִים:

ואח"כ לוקח הכוס בידו ואע"פ שלא יתחייב לברכת המזון לקדש על היין בסעודה ג' אחר שכבר קדש על
היין בסעודת שחרית ודי לכל כוס לכל היום כי פעם ביום ופעם בלילה ומפסיק אבל לפי שכתוב באמת יודעי חן
צריך כל לקדש בסעודה ג' על היין כיוון שהוא סבעים ונם הכולל עולה עם הכוין נ"ג מנין טעולה פ"ד ועם ג'
אותיות שרי מה לברוך שעם היין שהוא מטטרון דזיכא שהוא ד"כל קפיל יתהפך לרחמים ונוגה אותו מלחיש
ב"נ מנין שהוא כנגד סעודה זו ליסוד כמ"ש עוד שכוונה בכוה"ח מנ' ג' כתרים וסוד עולם מ"ש רז"ל זוכה כשנוס'
בס"ב ש"ויח ובנים מקוימים ולכ. ודם עקריסי"צל היין ע"ד ויין לשרי כמוה ובשבת אין בסעודה ה"ו רק כוס א'
שעודרל כל ורלק וי' כלבם ומקבלים שבמוקי שודי שבת כשבתי פ' הם היו עומד עליכו וזה ר"ת שלשם על' ידו
וסוזין וכין סוד נ' נדקתך שלומי' בשכה' בשבת אבל ל' קדם על ל' קדם יכול ס' ד' עמרין דכל שיר ויש לכל
ש"ום לפי מילתו וכי לידעים: ואומר על הכוס אתקינו סעודתי דמהימנותא שלימתא חדותא דמלכא קדישא:
אתקינו סעודתי דמלכא דא היא סעודתא דזו"א וע"ק וחקל תפוחין אתין לסעדא בהדה

בְּנֵי הֵיכָלָא דִּכְסִפִּין לְמֶחֱזֵי זִיו זְעֵיר אַנְפִּין : י הוֹן הָכָא בְּהַאי תַּכָּא דְבֵית
מַלְכָּא בְגִלּוּפִין : צְ בוּ לְחַדָּא בְּהַאי וַעְדָּא בְּגוֹ עִירִין וְכָל גַּדְפִּין : חֲ דוּ

תקון שבת מלכתא ·

השתא כהאי שעתא רביה רעוא וליח זעפין: קריבו לי חזו חילי דלית דינין דתקיפין: לבר נטלין ולא עאלין הני כלבין דחציפין: והא אזמין עתיק יומין למצחה עדי יהון חלפין: רעו דיליה דגלי ליה לבטלא בכל קליפין: ישוי לון בנוקביהון ויטמרון בגו כפין: ארי השתא במנחתא בחדוותא דזעיר אנפין:

ויאמר מזמור לדוד י״י רועי כו׳ ככתוב לעיל · ויאמר אח״ז אכלוהו היום כי שבת היום לי״י היום לא תמצאוהו בשדה ראו כי י״י נתן לכם השבת על כן הוא נותן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו ביום השביעי וישבתו העם ביום השביעי על כן ברך י״י את יום השבת ויקדשהו · סברי מרנן ורבנן ורבותי ברוך אתה י״י אמ״ה בורא פרי הגפן · (אחר המוציא לסעודה שלישית בזוהר הרב בענין לחם משנה כמו שצריכי׳ להיות סדרי כל המקובלים הראשונים והאחרונים דברו בזה ואף הרב המחבר הזהיר בספריו וכן [illegible] בס׳ כנפי יונה וע״ש כי אי אפשר בזולת י״י לדעת [illegible] וכיוצא בזה ואין צריך להעלות על ספר כי הספר הוא הכלל שבאריכו׳ [illegible] הקיצור [illegible] בהקדמה [illegible] להעלות על ספר ·) ויום יום [illegible] שיר י״י [illegible] ויאמר ככתוב לעיל ואחר הסעודה יאמר אליהו [illegible] [illegible] דורא קדישא דישראל אכ״ם ·

אחר אכלו׳ סעודה שלישית [illegible] דמהימנא ליכא בני זוג [illegible] לא [illegible] מקיים אותה ונודע מבואר בספר זוהר פ׳ יתרו עמוד קכח׳ וכס׳ אמור עמוד קכ״א וכפ׳ עקב עמוד קכ״ב וכפ׳ האזינו עמוד רפ״ם [illegible] גדול לפי [illegible] ג׳ סעודות [illegible] דמהימנא [illegible] יקיים ג׳ סעודות אם אפשר לו ואם עדיין [illegible] זמן מן היום יזהיר ללמוד כל א׳ וא׳ כפי השגתו עד שיגיע זמן ללכת לבה״כ אף כי אין [illegible] ואילך כמבואר בס״ש פ׳ תרומה עמוד רצ״ח ע״ש כל א׳ וא׳ [illegible] יאמר כל א׳ וא׳ ללכת לבה״כ ויקרא [illegible] מזמור לדוד י״י אורי וישעי לדוד [illegible] מזמור לדוד י״י [illegible] מזמור לדוד [illegible] [illegible] ברוך י״י [illegible] שיר [illegible] [illegible] מהלכות [illegible] [illegible] [illegible] בשבת [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בזוהר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ·

תיקוני שבת מלכתא

[illegible]

הוד שערי הדר שערי הצלחה שערי הרווחה שערי ועד טוב שערי זריזות שערי זכירות שערי זמרה שערי

[illegible]

חן וחסד שערי חיים טובים שערי טובה שערי טוהר שערי ישועה שערי יושר שערי כפר שערי כלכלה

שערי כבוד שערי לימוד שערי מזון שערי מנוחה שערי מחילה שערי נחמה שערי נקיות שערי סליחה

[illegible]

קוממיות שערי רחמים שערי רצון שערי רפואה שלימה שערי שמחה שערי שמועות טובות שערי

שלום שערי תורה שערי תפלה שערי תשובה [illegible]

[illegible]

תיקון ליל השבועות וליל הושענא רבא

[illegible]

תקוני שבת מלכתא

ואחר יעסוק באורייתא ויאמר דברי תורה על השלחן ובפרט דרושא קדישא לך ולבנך כתר עליון · והסוד לילה כנסת ישראל אם
עטרת עליונה והיא מזדווגת בלילה ובריתה מתעטרין עלאין וכו׳ להכון דזכאי לכפי סוק יומי עלון בדרש
רבה קדמאה כו׳ ועל ידי סוכה עלאה לכון בכל כל לדשן על סבועות כמה מעלות טובות לעקים עליבו לבבשתא
עי טכס ד׳ ויאמר רזי חכמה ביניה ודעת יבין וישכיל אם פירי וכן איתא בס׳ הזוהר פ׳ בראשית ר׳ שמעון בר יוחאי
כוי לעי בדאורייתא בליליא דכ׳ סוכתא עי׳ סנהדרין תורה לבבילים ונעשים לבתיכים וכו׳ בפרשת ויקרא וברעי
דהכינקה ולמו כי לי עלמא כולין ללמוד רזי דאורייתא על כן יקרא לפחות הסדר כלו עם רב זל כראוי וכסכון
ושניים מקרא ואחד תרגום כל ימים בלילה וזהו סוד כתר תורה מי שלומד כל הלילה תורה כסדר וכו׳ עד לאור הבוקר וכל
עבירה ובן חורין בכ״ר כר״ע יום טוב · ספר סתם בראשית ג׳ פסוקים מתחלת הפרשה וג׳ פסוקים בסוף הפרשה
וכן כל זה כדרך וכל ספריו הבאים אחריו עד פרשת יתרו ומוצאי ג׳ פסוקים כנגד תורה נביאים כתובים ועו׳
וכו׳ כל סם בקולו בתפארת ישראל וכו סוד כמון תחלתו בסופו וסופו בתחלתו : ואח״כ עד יתרו ג׳ פסוקים
מתחלת הפרשה בסדר ואח״כ מכחדש השלישי עד סוף הפרשה · ופרשת משפטים ג׳ פסוקים בסדר ואח״כ עולה
עשה אמר כו׳ עד סוף הפרשה ואחר כך פרשת תרומה קטנה בסדר הכו׳ · וכמ״כ קטנה ג׳ פסוקים בסדר בתחלת
הפרשה · ואחר כן עו׳ לאמר וי׳ כל עשה כתוב ך עד סוף הפרשה · ואחר כך עם ויקהל עד פ׳ ולקחתן בסדר ג׳
פסוקים בתחלת הפרשה וג׳ פסוקים בסוף הפרשה · וכמ׳ ולתקכן עד ויקרא כל עשה עד וכמתנם על מזוזות ביתך
ובשעריך : וג׳ פסוקים מסוף הפרשה · ופ׳ עקב ראה ג׳ פסוקים בסדר וכמ׳ ראם עשבה שבועות תספור לך עד
סוף הפרשה · וכן עד סוף הספר בסדר הכו׳ · ואח״כ מכבילים הראשונים והאחרונים איכה עם פוסקים שעולה עלבים
ירמיה ויחזקאל מעו׳ תרי עשר · ואכל בפר ובפר ג׳ פסוקים בתחלת הספר וג׳ פסוקים בסוף הספר חוץ מספר יחזקאל
מתחלת הספר עד סוף המרכבה · וכן מכתובים תהלים איוב משלי ס״ס איכה · וכל כה יאמר כלהם עמהם
סדר זה קהלת מגלה דכיאל עזרא ד״ה מכל ה׳ ג׳ פסוקים בתחלת הספר וג׳ פסוקים מסוף הספר קודם תפלה
ולאחר רק ערבית לבסוף : ואח״כ משנה ל׳ שיתא סדר משנה סדר זרעים סדר מועד סדר נשים סדר נזיקין סדר קדשים
סדר טהרות · זמן בקטו ועכל מסכת ומסכת מסכת ה׳ ענין עד ומסכת ה׳ בסוף ולאחר כך בספרי קבלה ודרוש
עם הפלאות ועניני עשה ונכי לא תעשה תרי״ג כמ״ל · (לאר יעלעים מנלאים וכן קבלתי בשליקים ע״מ ובן
כיה פירים עם כן סדר על הרב עם״ר מפי קדושה רב זל שבוא מכרלאי עד ויפלו ואח״כ כל הספרים לא יפול
עם ימ׳ כמן כ׳ לה · וי׳ דכרוב דאשיבותו אחר כך וכל עם סקירין בתורה ב׳ ימי הזה ונשו הכמשירות ואחר כך
מזמור יקים מלכים כולו ולאחר כך ילחד שיר השירים עד סופו ורות עד סופה וכל האדרות הכתובים בזוהר
על הסדר ופרקי אבות כולו · ים מעלי כ לו ולא אין לו פנאי יאמר לפחות קולעי ימות ויאשבות מזמוחם ושכחות
בס׳ הזוהר עם מי סבוקר אלו ואלו דברי אלקים חיים רק שיכוון לבו לאביו שבשמים :) ולאחר ילך לטבול
קודם שיאיר היום בסוף הסדר וכראוי כלשון כו׳ ובכר הוזכר בס׳ שמור וקודם שבלכו׳ עוד לא תעמרים שלא עברם
שירות ייכיובו שעה היובלים בכ״ה כ״ם וכול בשבולם ונפלה להסרת הוינשא עם רשבילה ומדר לימובה רבה
יקרא רק עם בראשית עד ויכלו ולאחר קריאת כל זה בכתר הכו׳ ובספרי קבלה וכתוב בזוהר פ׳ שמור ושבילה כל״ו

עם וכפלות ק״ן שנת ולכל בשבתו׳ עם ה׳ לכל קבעים ימעו׳ · וגם סדר לעל סוטובה בהם · בשם ה׳ תעלם בלבם ·

Österreichische Nationalbibliothek
+Z202343509

